

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Glavni predsednik, sobrat Paul Bartel, in predsednik glavnega porotnega odbora, sobrat Jo. Plautz, uradno poročata uredništvu, da je z a d e v a varščine glavnega tajnika urejena kot zahtevajo pravila. Društva in posamezni člani se tem potom opozarjajo, da prečitajo to glavnoročno poročilo predsednika glavnega porotnega odbora, ki je priobčeno na drugi strani današnje izdaje Nove Dobe.

V Detroitu, Mich., je dne 18. novembra preminil sobrat Peter Klobučar, tajnik društva Triglav, št. 144 J. S. K. Jednote in aktiven društveni delavec, star šele 49 let. Pokojnik je bil rojen v vasi Knežina št. 7, okraj Črnomelj v Beli Krajini, kjer zapušča enega brata in eno sestro. V Detroitu zapušča soprogo, dva sina in dve hčerki in brata, v Calumetu, Mich., pa sestro. Na 14. redni konvenciji JSKJ je zdaj pokojni Peter Klobučar zastopal kot delegat društvo Triglav, št. 144 JSKJ.

Na obisku v Clevelandu se je pretekli teden mudila Mrs. Mary Čadonič, tajnica ženskega društva št. 182 JSKJ v Pittsburghu in delegatinja istega na 14. konvenciji. Tekom svojega obiska v Clevelandu je posejila tudi začasno uredništvo Nove Dobe.

Na Brezjah v Sloveniji se je na Zahvalni dan poročila Miss Pavlina Plevnik z g. M. Burjo, Dehotnim podpolkovnikom v jugoslovanski armadi. Miss Plevnik je Clevelandčanka, hčerka Mr. Jos. Plevnika, predsednika slovenske hranilnice International Savings and Loan Co. v Clevelandu; v Sloveniji je odšla pred več meseci.

V mestu Ely, Minn., se bodo dne 6. decembra vršile občinske volitve. Slovenski kandidati za župana je Mr. Frank Jenko, ki je bil že enkrat prej mestni župan, slovenska aldermanska kandidata pa sta Mr. John Kapš in Mr. Ivan Tavželj.

Slovenski narodni dom v Girardu, O., bo v soboto 10. decembra proslavil 15-letnico svojega obstanka. Samostojni pevski zbor "Zarja" v Clevelandu bo za to priložnost priredil izlet v Girard.

Huda prometna nesreča se je preteklo soboto pripetila sredi slovenske naselbine v Clevelandu, na križišču St. Clair Ave. in E. 62d St. Kolizija gasilskega trucka, teškega pogrebničkovega avtomobila in polične kare je imela za posledico takojšnjo smrt enega gasilca in sedem ranjencev. Med lahko poškodovanimi je tudi Charles Šlapič, sin znanega slovenskega cvetličarja, ki je vozil limuzino Grdinovega pogrebnega zadoda. Preiskava je dognala, da je nesrečo zakrivil voznik gasilskega trucka, ki ni vpošteval signala rdeče luči na križišču.

Seja Zveze JSKJ društev v državi Ohio, se bo vršila v nedeljo 4. decembra v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. v Clevelandu.

DOVOLJ DENARJA

Kljub javkanju o depresiji so leta 1931 ameriški turisti zapravili v inozemstvu nad 570 milijonov dolarjev.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

ZVEZNI KONGRES se bo sešel k takozvanemu kratkemu zasedanju v ponedeljek 5. decembra. To bo zadnje zasedanje tega kongresa in se bo končalo 4. marca 1933, ko nastopi nova administracija. V tem zasedanju kongresa bo toliko "hromih rac," kot menda še nikoli prej v ameriški zgodovini. Hrome race imenujejo tiste članke poslanske zbornice in senata, ki pri novembrskih volitvah niso bili več izvoljeni, pa kljub temu še tri mesece delajo postavbe deželi. Dvajseti amendent k zvezni ustavi, ki je bil nedavno predložen v odobritev državnim legistaturam, ima namen odpraviti ta zastareli sistem.

PREDSEDNIK HOOVER je po konferenci z bodočim predsednikom Rooseveltom obvestil Anglijo, Francijo, Belgijo, Poljsko in Českoslovaško, ki so prosile, da se jim odloži rok plačila dolgov, ki zapade 15. decembra, da jim ne more ugoditi. Obrok mora biti plačan ob času. Za plačilo poznejših obrov bo ameriška vlada razpravljala z vladami evropskih držav pozneje, in sicer v vsako vladno posebej. S tem soglašajo tudi bodoči predsednik Roosevelt in večina članov starega in novega kongresa.

MALENKOSTNO izboljšanje industrijske aktivnosti, zaposlitve in zasluzka naznanja poročilo Federal Reserve Boarda za zadnjih šest mesecev. Industrija je v primeri z aktivnostjo v letih 1923-1925 aktivna 66-procentno, medtem ko je bila v preteklem juliju le 58-procentna. V jeklarski industriji se je v primeri s preteklim septembrom aktivnost zvišala za dva procenta. Nekoliko izboljšanja beleži tudi tekstilna industrija. Zaposlitev v čevlarski in avtomobilski industriji pa je nekoliko padla.

V KRAKEM ZASEDANJU zveznega kongresa, ki se prične 5. decembra, bo vloženih najmanj par ducatov predlogov za postavno izdelavo in prodajo piva z več kot pol procenta alkohola. Da-li bo kateri teh predlogov dobil večino v starem kongresu in da-li bo tak sprejeti predlog predsednik podpisal, je za enkrat seveda samo stvar ugibanja.

VINOGRADNIKI v državah California, New York, Ohio, New Jersey in Illinois pripravljajo načrte za legaliziranje in prodajo lahkih vin, ki naj jih kongresniki omenjenih držav vključijo v pričakovano postavno za legalno izdelavo in prodajo piva, ki vsebuje nad pol procenta alkohola.

V NAPADU hipne blaznosti je filipinski delavec Julian Marcelino v Seattle, Wash., zaklal šest oseb, enajst pa ranil, od teh eno smrtno. S svojim kot britev ostrim nožem je divjal po cesti kitajskega dela mesta in napadel vsakega, ki se mu ni umaknil, dokler ga ni zgrabil policist. Mrtvi so štirje Filipinci in dva Američana.

STO LET STARI Manuel Halle, eden prvih clevelandskih trgovcev in finančnikov, je dne 25. novembra umrl v Clevelandu, Ohio. Pokojnik je bil rojen 11. januarja 1832 na Ba-

(Dalje na 2. strani)

PETDNEVNI TEDEN DELA

Leta 1828 je neka delavska, takozvana Workingmen's Party, ki je bila tedaj jako aktivna v Philadelphiji, imela v svojem volilnem programu geslo "Od šestih do šestih." Ta stranka je nastala vsled prizadevanj delavskih organizacij v stavbeni industriji, da bi se skrajšale delavne ure. Zahtevali so deset ur dela na dan, ne vstevši dve uri za obed.

Veliko je razdalje med tem geslom leta 1828 in današnjo zahtevo ameriškega organiziranega delavstva, da se uvede petdnevni delavni teden, oziroma 44 ur dela na teden.

Nedavni pregled kakih 38.000 podjetij v 77 raznih industrijah, ki ga je dovršil federalni urad za delavske statistike, razodeva rastočo tendenco v prid petdnevni tednu kot stalni uredbi. Izmed teh podjetij 673, zaposlujejočih 200.000 delavcev, je obratovalo na stalni petdnevni podlagi. Pregled se ni oziral na ona podjetja, ki so uvedla petdnevni delavski teden le kot začasno uredbo vsled depresije.

Skrajšanje delavskih ur je stvar zgodovinskega razvoja in zgodovina delavskega gibanja v Zedinjenih državah pokazuje, da se je delavni dan stalno krajšal. Pred stoletjem je človek delal "od zore do mraka," 11, 12 in 13 ur na dan. Prva posledica "industrialne revolucije," povzročene od uvedbe parnega stroja, je bila podaljšanje delavnih ur, kajti lastniki malih delavnic so skušali konkurirati s tovarnami in s strojem tako, da so nalagali še več dela na breme ročnih delavcev. Seveda je bilo vse zaman in stroj je moral zmagati.

S pritokom priseljavanja, ki je začel po proglašenju neodvisnosti, in uvedbo zaščitnega tarifa po letu 1812, je prišlo do ogromnega industrijskega razmaha v tej deželi. Istočasno so se začele prve pritožbe proti predolgim uram dela; leta 1827 so tesarji v Philadelphiji zastavljali za 10-urno delo.

Finančna panika leta 1837 je ustavila gibanje za skrajšanje delavnih ur, ali leta 1840 je predsednik Van Buren dal veliko vzpodbujeto tem gibanju s tem, da je uvedel deseturni dan za vse vladne nastavitve. Mnoge države so sledile temu primeru.

Prvič se je zahteval osemurni dan leta 1844, ko so tesarji v mornariški ladjedelnici v Charlestonu začeli delati po osem ur na dan. Okoli leta 1860 smo imeli mnogo "lig," borečih se za osemurni dan. Leta 1866 je National Labor Union v svoji konvenciji v Baltimoru proglašila potrebo osemurnega dne. Leta kasneje je šestorica držav uvedla osem ur dela za svoje nastavitve in isto je bilo storjeno v prid federalnim uradnikom. Leta 1881 je American Federation of Labor začela borbo za osemurni dan.

Napredek tega gibanja v poznejših letih je krasno ilustriran po podatkih ljudskega štetja. Leta 1909 je izmed 6.500.000 tovarniških delavcev le 8 odstotkov delalo 48 ur ali manj na teden, dočim je skoraj 60 odstotkov delalo po 60 ur in več. Deset let kasneje je izmed 9.000.000 delavcev 12 odstotkov delalo po 44 ur, 48,5 odstotkov po 48 ur in le 12 odstotkov po 60 ali več ur. Med 1915 in 1919 je polovični dan v so-

(Dalje na 2. strani)

IZ BELE HIŠE KAM?

Predsednik Zedinjenih držav, ki dosluži svoj štiriletni termin in ni ponovno izvoljen, se povrne zopet med navadne državljane, in sicer brez vsake penzije. Plača predsednika Zedinjenih držav znaša 75 tisoč dolarjev letno, torej, če ni mož preveč razsipen, si že lahko od te plače nekaj prihrani za "deževne dni." Bivši predsednik Coolidge, ki živi zelo ekonomično, si je nedvomno od svoje predsedniške plače nekaj prihranil. Sedanje predsedniku Hooverju, ki bo s 4. marcem postal "brezposeln," ne bo treba gledati za novo službo, ker je itak precej premožen, dasi je depresija baže tudi njegovo premoženje znatno pristigla. Tudi novoizvoljeni predsednik Roosevelt ni nikak revež v našem smislu te besede.

Skoro noben bivši predsednik pa se ni po zaključku svojega termina vdal popolnoma brezdelju in počitku. Coolidge je nekaj časa pisal za razne liste in magazine, zdaj pa je načelnik New York Life Insurance Co., katero mesto prinaša že prilično plačo.

Bivši predsednik Benjamin Harrison je po poteku svojega predsedniškega termina predaval mednarodno pravo na Stanford univerzi v Californiji. Cleveland je postal "trustee" na univerzi v Princetonu. Madison je postal rektor na univerzi v Virginiji. Taft je predaval pravo na Yale univerzi, dokler ni bil imenovan za načelnika najvišjega zveznega sodišča.

John Quincy Adams je bil kot eks-predsednik izvoljen v zvezni kongres iz države Massachusetts. Teodor Roosevelt je kot eks-predsednik mnogo pisal, potoval in streljal divje zverine. Grover Cleveland je dobil, kot Coolidge, službo pri neki zavarovalni družbi. Bivši predsednik general U. S. Grant je po zaključku svojega predsedniškega termina postal partner v bančni in brokerski firmi Grant & Ward. Predsednik Wilson se je nameraval posvetiti profesuri ali pa odvratnosti, pa mu je bolezen to preprečila.

Thomas Jefferson je zapustil Belo hišo v precej slabih finančnih razmerah in je pozneje še bolj obubožal s pogoščevanjem svojih političnih prijateljev. Tudi bivši predsednik James Monroe je zapustil Belo hišo kot reven mož. Na svojem domu blizu Charlottesville je prevzel službo mirovnega sodnika in se je s skromno plačo tega urada preživljal mnogo let.

CENA GASOLINA

V Zedinjenih državah stane galona gasolina od 14 do 22 centov, vstevši državni in zvezni davek. Cena se ravna po kakovosti gasolinea in po visokosti davka, ki je različen v raznih državah Unije. Najnižji državni davek je 2 centa, najvišji pa 7 centov od galone; k temu pride še en cent zveznega davka na galono. V Londonu na Angleškem stane galona gasolina povprečno nekaj nad 23 centov galona z davkom vred. Na davek odpade od tega 14 centov.

TOBAK BREZ NIKOTINA

Nemškimi botanikom se je posrečilo vzgojiti tobak, katerega listi ne vsebujejo skoro nič strupa, ki je poznan pod imenom nikotin. Znanstveniki morajo biti izredno potrpežljivi in vztrajni ljudje, kajti za vzgojo breznikotinskega tobaka je bilo treba nad 4.000 poskusov.

NOV AMENDMENT

Ustava Zedinjenih držav ima dosedaj devetnajst amendentov ali dodatkov. To dokazuje, da je ustava naše republike danes precej drugačna kot je bila pred dobrim poldrugim stoletjem, ko je bila sprejeta v originalu. Vsak sprejeti amendent je nekoliko izpremenil ustavo.

Amendent ali dodatek k zvezni ustavi mora biti najprej z dovoljno večino sprejet v obeh zbornicah zveznega kongresa, nakar se odda v presojo in glasovanje legistaturam vsem 48 državam naše Unije. Amendent, ki je sprejet v kongresu, ne potrebuje predsednikovega podpisa. Ako ga odobri dovoljno število državnih legistatur, postane zakon, oziroma del zvezne ustave brez predsednikovega podpisa. Amendent mora biti odobren najkasneje tekom sedmih let po sprejemu istega v kongresu, sicer avtomatično odpade. Odobriti pa ga mora najmanj tri četrtine državnih legistatur v predpisanim času.

Izmed vseh amendentov k zvezni ustavi je vsekakor najbolj znan 18. amendent, ki prepoveduje izdelavo in prodajo opojnih pijač v Zedinjenih državah. Koliko odstotkov alkohola morajo vsebovati pijače, da se smatrajo za opojne, tega amendent ne določa. To določa po svoji razsodnosti zvezni kongres. Ta kongresna določba ali definicija je vsebovana v znani Volsteadovi postavi, ki določa, da so pijače s pol odstotka alkohola že opojne. Kongres lahko to spremeni ter določi, da se smatrajo za opojne pijače le tiste, ki vsebujejo nad 4 ali 5 odstotkov alkohola. Iz tega sledi, da more kongres s posebno postavo določiti izdelavo in prodajo lahkih vin in piva, ne da bi s tem kršil 18. amendent. Kongres ne more ukiniti nobenega amendentu, pač pa se ga more odpraviti z novim amendentom, katerega najprej sprejme kongres, nato pa ga odobrijo tri četrtine zveznih držav.

Za 18. amendentom je prišel na vrsto 19. amendent, ki je priznal volilno pravico tudi ženskam.

Zdaj imajo legislature posameznih držav pred seboj 20. amendent, katerega je sprejel zvezni kongres v zadnjem zasedanju. Ta 20. amendent, če bo tekom sedmih let sprejet od legistatur 36 zveznih držav, bo izpremenil čas inauguracije novega predsednika Zedinjenih držav in čas prvega zasedanja novoizvoljenega kongresa. Kot je sedaj, zboruje stari kongres od začetka decembra do 4. marca, brez ozira na to, da je bilo morda znatno število članov istega pri novembrskih volitvah poraženih. Novi amendent določa, da moč starega kongresa preneha 3. januarja po volitvah v novembru. Novoizvoljeni predsednik, ki po sedanjem sistemu zavzame svojo pozicijo šele štiri mesece po izvolitvi, to je 4. marca, bo po novem amendentu inauguriran že 20. januarja. Novi amendent bo preprečil, da bi člani kongresa, ki so bili pri volitvah poraženi, še mesece potem delali postavbe. Novoizvoljeni kongres bo na ta način prej prišel do veljave; isto bo veljalo glede novega predsednika.

Sedanji sistem izhaja iz ča-

(Dalje na 2. strani)

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Ob smrti Rada Murnika. V nedeljo 6. novembra, ob treh zjutraj je v ljubljanskem mestnem zavetišču umrl slovenski pisatelj Rado Murnik.

Tragično težka je bila usoda enega najvedrejših, najbolj nasmehljanih slovenskih pisateljev Rada Murnika. Osem dolgih let je bil suženj postelje, ki ga je čedalje bolj priklepala nase in vedno bolj izmela, dokler ni ostalo samo okostje s kožo. Kakor nekoč težko udarjeni Heinrich Heine, je tudi Murnik na svojem "Matrazengruftu" ohranil mero nekdanjega humorja, zdaj trpko pomešanega s stoječim mirom, ki je slonel na spoznanju popolne nemoči nasproti usodi. Njegovo hiranje je bilo tako dolgo in toli mučno, da se mu je smrt prismebljala kot zaželjena rešiteljica. Že ob smrti Milčinskega so se razširili glasovi, da je v agoniji. Njegov notranji organizem se je dolgo upiral od miranju paraliziranih udov. Izdihnil je ob zgodnjem novembrskem jutru v mestnem zavetišču, kamor so ga prepeljali pred dvema letoma. Iz hiše rečnih in hirajočih so ga mrtvega prepeljali v mrtvašnico pri Sv. Krištofu, to zadnje zemeljsko postajališče reveže. Od tod je dne 8. novembra krenil njegov pogreb k Sv. Križu, kjer bo avtor "Navihancev," "Jarih junakov" in drugih knjig našel svoj trajni, končni mir.

Z Radom Murnikom nam je letošnja jesen pobrala drugega slovenskega humorističnega pisatelja. Koga še imamo v tem literarnem žanru? Oton župančič je po pravici tožil, da se je naše mlade književnosti oprijela emervost, da je iz nje izginil veseli smeh. Res je, da se je v tej dobi težko smejeti. Toda prav zaradi tega so ji tem bolj potrebni humoristični in satirni pisatelji. Ni res, da se umetniška veličina kaže samo v tragiki in trpki resnobi. Veliki humoristi so zrasli baš iz težkih časov: Cervantes, Rabelais in Gogol niso bili ljubljenci sreče in razmere, v katerih so živeli, so bile po svoje težke in moreče. Nam humoristi — in nikdar nismo imeli posebnih velikih in močnih — izumirajo in nihče ne stopa na njihovo mesto. Mladi pisateljski rod je ves elegičen.

Z Radom Murnikom je utonil v večnost slovenski pisatelj nevelikega literarno-umetniškega formata, po značaju bolj ljudski pripovednik in feljtonist kakor pa umetniški stvarjalec. Njegovo delo je razdrobljeno v številne povesti in črtice pretežno humorističnega značaja, ki so raztesene po raznih revijah in listih, izbrane pa v knjigah "Znanci," "Navihanci," "Jari junaki," "Matatej Matija," "Na Bledu" i. dr. Povesti večjega koncepta in resnejše vsebine (n. pr. obsejni roman "Hei grofa Blagaja") mu niso uspelo tolikanj kot drobne humoristične zgodbe po vzoru zgodnjega Čehova in pripovedovane z izbruseno realistično tehniko. V tem je bil tudi Murniku vzor Guy de Maupassant. Slednjega je nekoliko posnemal v "Lovskih bajkah in povestih." Poskusil se je celo v drami ("Napoleonov samovar" in "Bucek in strahu"); povsod je pokazal, da je mikaven in sočen pisatelj, ki se posebno odlikuje po čistem jeziku.

Murnik je moral v grob kot 62letni prezgodaj izčrpan, od boleznih popolnoma zlomljeni starček, po delu, ki ga ni mogel do-

(Dalje na 2. strani)

VSAK PO SVOJE

Stric Sam se je naveličal igrati svetega Miklavža za evropske države, ki imajo pač dovolj denarja za vzdrževanje velikih armad in močnih vojnih mornaric, ne pa za odplačevanje svojih dolgov, zato jim je vljudno povedal, da 15. decembra pričakuje plačilo zapadlih obrovov in obresti. Bisaga strica Sama je postala lahka, molji deficita vrtajo vanjo vedno večje luknje in lačni otroci na domačih ameriških tleh ga vlečejo za lase in brado. Lepo je igrati Miklavža, toda tudi Miklavž mora najprej vpoštevati domače otroke.

Vnetega zagovornika prohibicije, Raymonda Robinsa, ki je par tednov pred volitvami nenadoma izginil neznano kam, so nedavno našli v gorovju North Caroline, pa se moč baže ni mogel spomniti kdo da je in odkod prihaja. Šele, ko so priveli k njemu njegovo ženo, se mu je posvetilo. Marsikomu se je že posvetilo, ko je zagledal svojo ženo!

Sploh se pa zdi, da bo po izidu letošnjih novembrskih volitev marsikateri zagovornik prohibicije skušal pozabiti kaj je bil in kaj je počel.

Bolezen, ki povzroči, da človek pozabi kdo je, odkod je in sploh vse, kar je do takrat počel v življenju, imenujejo znatenstveniki amnezijo. Zdi se, da v današnjih časih trpijo na amnezijo mnogi dolžniki, ali jo pa skušajo vsaj simulirati. Tudi evropske države, ki dolgujejo Ameriki težke milijarde, skušajo simulirati amnezijo.

Neki sindikat je obljubil bivšemu newyorškemu županu J. J. Walkerju 50 tisoč dolarjev za njegov življenjepis. Mož je ponudbo sprejel in odpotoval pod sušteece palme neke na morskem obrežju južne Evrope, kjer bo njegov tajnik pisal njegove spomine. Pri tem se človeku vsiljuje vprašanje, kdo je prav za prav zmagal: governor Roosevelt, ki je Walkerja prisilil, da je resigniral kot župan, ali Walker, ki bo tekom brezskrbnega počivanja pod palmami solnčnega juga zaslužil 50 tisoč dolarjev!

Lahko bi se tudi vprašalo, kdo je zmagal pri novembrskih volitvah: Hoover, ki se bo čez par mesecev brezskrbno izprehajal v duhtečih gajih sliv, mandeljov, palm in oranž solnčne Californije, ali Roosevelt, ki se bo moral boriti z ugrizljivo zimo našega glavnega mesta, reševati probleme evropskih dolgov in domačega deficita in iskati delo za deset milijonov brezposelnih sodržavljanov!

Na mednarodni razstavi, ki se je vršila pretekli teden v Public auditoriju v Clevelandu in ki je predstavljala nekaj šeg, navad in izdelkov skoro tridesetih v Clevelandu bivajočih narodnosti, sem opazil nekatere zanimivosti, ki se mi zdijo vredne zabeležiti.

Vsakemu posetniku, ki je vstopil pri glavnem vhodu, je najprej "padel" v oči velik napis "Dobrodošli!" na slovenskem paviljonu, ki je bil najbližje vhoda.

Slovenski paviljon je pred-

(Dalje na 2. strani)

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoličke Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$7.2 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. VIII. 83 NO. 48

Nacrti in priprave za bodočnost

Vsaka ustanova, vsaka organizacija mora od časa do časa popravljati ali izboljševati svoje postave in pravila, da so glasila z izpremenjenimi razmerami, in izbrati mora uradnike, da jo upravljajo in vodijo. Državlani Zedinjenih držav izvolijo ob določenih časih predsednika republike in člane kongresa, ki tvorijo izvrševalno in postavodajno oblast dežele. Na podoben način se vršijo v gotovih razdobjih volitve državnih legislatur in guvernerjev. Mesta volijo svoje župane in občinske odbornike itd.

Naše podporne organizacije volijo svoje glavne odbornike na vsaka tri ali štiri leta. To se navadno izvrši potom konvencij, konvencije pa tvorijo od posameznih krajevnih društev izvoljeni delegati. Konvencije tudi sestavljajo in sprejemajo pravila organizacij. To njih delo je deloma slično tvoritvi postav potom državnih legislatur in zveznega kongresa, seveda v manjšem smislu. Pravila vsake organizacije so njene postave, ki drže tudi pred državnimi oblastmi, ako niso v konfliktu z državnimi postavami.

Krajevna društva J. S. K. Jednote in drugih sličnih organizacij so do gotove meje samoupravna telesa, ker si iz svojih vrst izvolijo društvene uradnike in ker si smejo osvojiti lastna društvena pravila. Taka pravila so obvezna za vse društvene člane, toda le pod pogojem, da ne kršijo enotnih pravil in konvencij zaključkov ali pa zaključkov splošnega glasovanja.

Skoro vsa društva J. S. K. Jednote volijo svoje uradnike na rednih sejah v mesecu decembru. Na teh sejah se tudi sestavljajo ali izpreminjajo društvena pravila. Ta pravila navadno niso obsežna in navadno vsebujejo le prostor in čas zborovanja, plače uradnikov, visokost prispevkov za društvene stroške, gotove določbe glede bolnih in umrlih članov itd. Skoro vsako posamezno društvo eksistira v nekoliko drugačnih razmerah in ima svoje posebne potrebe, zato so posebne društvene določbe potrebne, četudi morda vsebujejo le par točk.

Decembarske seje naših društev so radi tega izmed vseh mesečnih sej v letu najbolj važne; zato jih tudi navadno imenujemo glavne ali letne seje. Teh sej naj bi se udeležili vsi društveni člani in članice, če jim je to le količkaj mogoče. Seveda, najbolje bi bilo, če bi se vsi člani in članice udeleževali vseh rednih in izrednih sej tekom vsega leta. Vsi dobro misleči člani to želimo, vsi se pa tudi zavedamo, da tako stoprocentni najbrže ne bomo nikoli postali. Lahko se pa zahteva od vsakega člana in članice, da pride na sejo vsaj enkrat v letu, in to na glavno ali letno sejo. Izgovor naj bi bil le bolezen, nujno opravilo ali prevelika oddaljenost od društvenega sedeža.

Velike važnosti je za vsako društvo, da ima dobre, razumne in agilne uradnike. Društvo z nezmožnimi in brezbriznimi uradniki ne more napredovati; mnogokrat nastanejo pri takem društvu tudi zmešnjave, ki spravijo v situacijo in nepravilne dobre člane in povzročajo mnogo nepotrebnega dela glavnemu uradu.

Vsi društveni uradi so važni. Posebno važni pa so uradi predsednika, tajnika in zapisnikarja.

Dober in inteligenten predsednik lahko zelo mnogo pripomore, da vlada v društvu red in prava bratska harmonija. Od dobrega društvenega predsednika je tudi odvisno, da se seje ne raztegajo v neskončnost, kar odganja člane od sej.

Društveni tajnik je duša društva. Od njega je največ odvisno, da gre društveno poslovanje točno in pravilno, v zadovoljstvo društvinih članov in glavnega urada. Noben drug društveni uradnik ne more pri društvu tako zavoziti, kot lahko zavozijo društveni tajnik, če je nezmožen ali brezbrizen in površen. Srečno se sme imenovati društvo, ki ima dobrega tajnika.

Vsi važni društveni sklepi bi morali biti pravilno in razumljivo vknjiženi v društveni zapisnik, in to je odvisno od zapisnikarja. S tem se odvrne marsikatera zmešnjava in marsikatero prekanje pri društvu. V slučajih kakih sporov je društveni zapisnik eden najvažnejših dokumentov, bodisi pri enotnih inštancah ali pred sodnijo.

Vsi društveni člani naj bi polagali kar največjo važnost na izvolitev dobrih, poštenih, zmožnih in agilnih društvinih uradnikov. Društva, ki imajo take uradnike, naj bi jih skušala obdržati še v bodoče, če je le mogoče. Nobenemu društvu uradniku ni v teh časih z rožicami postlano, posebno se tajnikom ne, ki so mnogokrat deležni očitanih, mesto da bi se jim dalo zaslužen priznanje za dobro delo.

Bratje in sestre, udeležimo se letnih sej pri društvih, h katerim spadamo, in pomagajmo po naših močeh, da bodo ta društva osvojila dobre društvene določbe in izvolila dobre odbornike. Dobri odborniki pomenijo dobra društva, dobra društva pa dobro in napredujočo Jednoto.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

stavljaj kmečko gostilno, kar kaže, da ga radi pijemo.

Na mlajih okoli slovenskega gostilniškega vrta so bile pritrjene slovenske zastave, ki so prepovedane tako v Jugoslaviji kot v Julijski Krajini.

Na desnici slovenskega paviljona je bil srbski, še bolj na desno pa hrvatski paviljon; pod galerijo, naproti tem trem paviljonom je bil pa še jugoslovanski paviljon, tako, da je bila Jugoslavija reprezentirana na izredno zabaven način.

Za ozarimi slovenskega paviljona so se repenčili kitajski zmaji.

Tirolci so imeli v svojem paviljonu med slikami prirodnih lepote svoje rodne dežele razstavljen tudi sliko našega slovenskega Bleda.

Italijani so imeli v svojem paviljonu med drugimi znamenitostmi razstavljen tudi krasne čipke iz naše slovenske Idrije, označene kot "beneške" čipke. Če bi Italijani mogli prinesiti na razstavo našo Postojnsko jamo, bi jo gotovo označili svetu kot rimsko ali kalabriško jamo.

Južnoameriška republika Venecuela meri nekaj nad 300,000 kvadratnih milj in šteje malo nad tri milijone prebivalcev. Je torej trikrat tako velika kot Jugoslavija, prebivalstva pa šteje komaj četrtino toliko. To samo na sebi ne pomeni dosti, toliko več pa pomeni, da dežela nima vojsk, ne revolucij, ne brezposelnosti, ne državnih dolgov, ne bančnih polomov, ne moratorijev. To je edina svetla točka na svetu, kjer ni notranjih niti zunanjih državnih dolgov. Srečna dežela! Da sem mlajši, bi se takoj začel učiti španščine in bi s prvim parnikom odrinil v Venecuelo.

Na letošnji Zahvalni dan so ljudje manj jedli in manj pili, radi česar je bilo manj krvavih glav in manj pokvarjenih želodcev. Je vsaj nekaj, zakar smo lahko usodi hvaležni!

A. J. T.

NOV AMENDMENT

(Nadaljevanje iz 1. strani)

sov, ko je bila dežela še redko naseljena in brez dobrih zvez. Izid volitev kongresa in predsestankov takrat včas po več mesecev ni bil znan. Poleg tega je potovanje kongresnikov iz raznih delov dežele v Washington trajalo dolgo časa. Pot iz Californije do glavnega mesta Washingtona je vzela na primer 75 dni. Stari sistem je danes brez pomena, ker se navadno že na večer volilnega dne zna za izid volitev in ker so železniške in letalske zveze tako izpopolnjene, da traja potovanje v Washington iz kateregakoli dela dežele le par dni.

Blizu dvajset državnih legislatur je že odobrilo 20. amendment in vsa znamenja kažejo, da ga bo morda že tekom enega leta odobrilo 36 držav, kolikor je treba, da stopi amendment v veljavo. Novoizvoljeni predsednik Franklin D. Roosevelt bo najbrž zadnji, ki bo za inavguracijo moral čakati do 4. marca.

KNJIŽEVNOST

AMERIŠKI DRUŽINSKI KOLENDAR za leto 1933 je lična, trdo vezana knjiga, obsegajoča 224 strani. Vsebinska, ki obsega poleg običajnega koledarskega dela, povesti, črtice, članke, opise, pesmi, slike in mnogoštevilne informativne podatke, je okusno razvrščena in, po našem pregledu soditi, zanimiva. Za one, ki jih zanima razvoj in bodočnost slovenskih podpornih organizacij, je zelo poučna črtica "Podporna organizacija, ki je ni več," za slovenskega urednika pa članek "Med krizo za uredniško mizo." Cena koledarja je 75 centov s poštno vred. Naroča se na poslovno: "Proletarec, 3639 W. 26th St., Chicago, Ill."

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje iz 1. strani)

varske in je prišel v to deželo, ko je bil 14 let star. Vožnja preko morja je takrat trajala 70 dni. Prvo stalno delo je dobil kot klerk v "City Mill Store" v Clevelandu, kjer se je spoznal z J. D. Rockefellerjem, ki je bil tudi zaposlen kot klerk v dotični trgovini.

ZVEZNI KONGRES, ki postane polnomočen s 4. marcem prihodnjega leta, bo imel v obeh zbornicah močno demokratično večino. V poslanski zbornici bo 313 demokratov, 117 republikancev in 5 članov farmersko-delavske stranke, v senatu pa 50 demokratov, 36 republikancev in en zastopnik farmersko-delavske stranke. To so končne številke, vpoštevajoče izid spornih kandidatur.

NUJNI OPERACIJI za kilo se je moral dne 26. novembra podvreči avtomobilski magnat Henry Ford v Fordovi bolnici v Detroitu, za katero je omenjen prispeval 10 milijonov dolarjev. Operacija je bila uspešna in 69-letni avtomobilski magnat se povoljno počuti.

AGITACIJA organiziranega delavstva v državi Missouri za starostno penzijo je bila uspešna. Pri zadnjih volitvah so volilci sprejeli amendment k držani ustavi, ki dovoljuje državnim legislaturam vpeljati starostno penzijo in sprejeti tozadevne postave.

CALIFORNIJSKA državna postava določuje, da morajo podjetniki plačevati svoje delavce vsaj vsakega pol meseca. Podjetnika J. M. Huff in J. H. Rogers v Nevada City, Cal., sta bila obsojena na nižjem sodišču prvi na deset mesecev zapora, drugi pa na \$300.00 globe, ker nista dalje časa plačala svojim 62 delavcem njihovega zaslužka. Višje sodišče je obsojbo potrdilo.

V MINNEAPOLISU sta dve tovarni rokavice najprej postali neunijski, pozneje pa sta bankrotirali. Zdaj so unijski delavci sami prevzeli omenjeni tovarni in jih obratujejo po združenem sistemu. Združeno podjetje se imenuje Co-operative Glove Manufacturing Association in izdeluje 18 različnih vrst rokavic.

LIGA NARODOV je dobila od Japonske odgovor z ozirom na poročilo takozvane Lyttonove komisije, ki je kritiziralo japonsko agresivnost v Mandžuriji. Japonska zanika, da bi bila ona odtrgala Mandžurijo od Kitajske in ji postavila posebno vlado. Opravičuje svoje postopanje s tem, da so odnosi Japonske napram Mandžuriji čisto nekaj svojega in se ne morejo primerjati z razmerami v drugih delih sveta. Sploh si Japonska svoj poseben pravice v Mandžuriji in zahteva od Lige narodov, da ji jih prizna.

PETDNEVNI TEDEN

(Nadaljevanje iz 1. strani)

boto postal splošen v stavbenih industrijah in v pisarnah in ni bil neznano celo v manufakturnih podjetjih.

V zadnjih letih se je pojavila želja po polnem prazniku v soboto oziroma po petdnevem delavskem tednu. Stavbeni industrijski delavci so prednjačili v tem gibanju. Petdnevni teden je bil že uveden v 190 mestih za eno ali več strok stavbene industrije in v 44 mestih delajo vsi stavbeni delavci po 40 ur na teden. V avtomobilni industriji je glasom pregleda federalnega statističnega urada 44,3 odstotkov podjetij uvedlo petdnevni teden. Tudi v radio industriji in v zrakoplovni tovarni imamo isto. Newyorška državna legislatura je odobrila gibanje po petdnev-

nem tednu s tem, da ga je uvedla v vseh javnih gradnjah.

Moderni argumenti za skrajšanje delavskih ur so zlasti gospodarske narave napram moralnim in socialnim obrazloženjem v prejšnjem stoletju. Mnogi ekonomisti poudarjajo, da krajši delavni teden bo imel za posledico zaposlenje več ljudi. Na tak način se zniža prebitek razpoložljivega delavstva in se odpmore tehnološki nezaposlenosti, povzročeni od strojev, ki so nadomestili človeško roko. To bi povišalo število konsumentov, ki bi od svoje strani povečali produkcijo industrije. Poudarjajo, da današnja produktivna moč delavcev vpravičuje znižanje delavskih ur. Glasom strokovnjakov je delavec leta 1923 produciral 33 odstotkov več kot delavec leta 1914.

Nasprotniki kratkih delavskih ur naglašajo, da "človeštvo ne živi od praznikov in da brezdelne ure porajajo zlo." Moderni vzgojevalci temu odgovarjajo, da boljša vzgoja uči boljše uporabo brezdelja, in imajo pripravljene širokogrudne programe v tem pogledu. Zares vse tako razširjeno gibanje za vzgojo odraslih ima že v vidu več ur počitka za delavce in se osnuje na skrajšanju delavnih ur.

F. L. I. S.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje iz 1. strani)

vršiti in zakrožiti, niti urediti in kakor mlado vino pretočiti v nove sode. Umrl je nesrečen in beden, spomin za njim pa bo ostal vder in svetel, v svojem delu bo živel še nadalje, in kdor se bo sredi prazne in žalostne resničnosti naslajal s humorjem njegovih najboljših povesti, ne bo videl bridkih grimas njihovega avtorja ob osemletnem zahajanju življenja, groznem, zgodnjem večeru humorista, ki je tolikanj ljubil smeh in vedrino. V svojem delu bo živel nasmehljani, veseli Rado Murnik, v spominu svojih znancev pa junak "Matreznogrufta," oskrbovavec mestnega zavetišča, nesrečni človek Rado Murnik.

Ruski emigrant Mihael Nikofovič Bardigin, ki je bil nekdanji eden izmed največjih bogatinov Južne Rusije, je posodil v začetku ruske revolucije tedajni srbski misiji 300,000 rubljev pod pogojem, da mu bo misija posojilo vrnila v Odesi. Ko je misija iz Moskve prispela v Odeso, pa Bardigina ni bilo tam, ker se je že poprej umaknil pred boljševiki.

Po nekaj letih je prišel Bardigin brez vseh sredstev v Jugoslavijo in je vložil tožbo za vrnitev 300,000 zlatih rubljev. Tožil je jugoslovansko državno upravo, češ, da je ona kot likvidator nekdanje srbske misije odgovorna za ta dolg. Bardigin je pri sodišču zmagal, prišlo pa je do novih razprav, da bi se ugotovilo, po kakih pariteti naj bi se računali in vrnil nekdanji ruski rublji. Ugotovilo se je, naj se dolg izplača po kurzu švedske krone in ker je tudi kasacijsko sodišče potrdilo razsodbo v korist ruskega begunca Bardigina, je dobil ta od Jugoslavije izplačano lepo vsoto 2,700,000 Din.

Na beograjski kliniki profesorja dr. Ignjatovskega je umrl dne 3. novembra bivši ruski konzul v Skopju Viktor Maškov, star 72 let. Pokojni Maškov je bil velik dobrotnik in zaščitnik Slovanov na Balkanu. V mlajših letih je bil častnik ruske carske vojske in se je udeležil vseh ruskih ekspedicij na Balkanu. Ko je izstopil iz vojske, je bil zaradi svojega temeljitega poznavanja balkanskih in orientalskih razmer pridružen zunanjemu ministrstvu. Kmalu je postal tajnik konzulata v Bagdadu, potem pa je bil premeščen kot podkonzul v Prizren in v Skopje.

V Skopju je postal leta 1903 vodja ruskega konzulata. V do-

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Kat. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: PAUL BARTEL, 339 North Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Podpredsednik: ROSE SVETICH, Box 1395, Ely, Minn.
Tajnik: ANTON ZBAŠNIK, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik:

DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St. N. S., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: JOHN MOVERN, 412-12th Ave., E., Duluth, Minn.
2. nadzornik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33d St., Lorain, O.
3. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
4. nadzornik: WILLIAM B. LAURICH, 1900 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Porotni odbor:

Predsednik: JOSEPH PLAUTZ, 432-7th St., Calumet, Mich.
1. porotnik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.
2. porotnik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.

Jednotino uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC

Vse stvari tikačje se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljate, naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška sprave naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina članov in izpre-

membe naslovov, naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristan. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na glavnega tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z osmimi člani ali članicami.

IZ URADA PREDSEDNIKA GL. POROTNEGA ODBORA

Na glavni porotni odbor se je vsulo zopet od vseh strani mnogo vprašanj in kritike (nekateri ne malo robate) zaradi bonda glavnega tajnika.

V odgovor naj naznanim poleg pojasnila, ki ga daje v glasilu sobrat glavni predsednik, da glavni porotni odbor vrši svojo dolžnost po svoji moči.

Da bi se pa delalo z mrzlično hitrostjo, kakor je to želja nekaterih posameznikov, naj omenim, da tega ne bo, vsaj od moje strani ne. Potem naj sobrat Perdan pošilja okrožnice na društva vsaki dan, ako hoče.

Skušnja me je izučila, da bi znali nagli zaključki veljati Jednoto denar; oni, ki povzročajo prvi kaj takega, so tudi prvi, ki odmakajo kožo, ko se gre za njo.

To pa omenjam samo zato, ker je BOND-KOMPANIJA ZOPET DOVOLILA BOND GLAVNEMU TAJNIKU pod prejšnjimi pogoji, to ravno pred par dnevi, ko se je prepričala, da mož ni ničesar zakrivil.

Glavni odbor mu je priskočil na pomoč v sili, ko se je prepričal, da jo zasluži. To je "fraternalizem," in ako bi bilo malo več bratske ljubezni pri naši organizaciji, bi do takih slučajev nikoli ne prišlo.

JOSEPH PLAUTZ,

predsednik gl. porotnega odbora JSKJ.

bi svojega službovanja v Skopju je mnogo koristil jugoslovanskemu življu pod turškim jarmom. Bil je njegov poštvovalni prijatelj in je mnogo vplival tudi na rusko zunanjo politiko v korist balkanskih Slovanov. Iz Skopja je bil spet premeščen v Bagdad, kjer pa je zapustil državno službo in se posvetil žurnalistiki. Do začetka svetovne vojne je deloval v Carigradu kot dopisnik največjega ruskega lista "Novo Vreme."

Ljubljanski mestni gradbeni urad je izdelal pregledno statistiko o gradbenem gibanju za zadnjih 25 let, od 1906 do 1931. Načrtal je tudi nazorne diagrame. V 25 letih sta bili zgrajeni 1202 hiš s 3600 stanovanj za 10,000 ljudi. Od 1. 1906 do izbruha vojne se je v Ljubljani zgradilo letno 20 do 33 novih hiš, največ leta 1911, namreč 47.

Med vojno je gradbeno gibanje skoraj ponehalo, 1. 1914, je bilo zgrajenih še 20 novih hiš, 1. 1915, le 3, 1. 1916, samo 1, a v letih 1917, in 1918, pa prav nobena. Do 1918 je bilo vsega zgrajenih 223 novih hiš, potreba pa je bila za 360 hiš. Prva povojna leta, ko je bila najhujša stanovanska kriza, se gradbeno gibanje ni moglo hitreje in boljše razvijati, pač pa je došlo v 1. 1927, ko je bilo zgrajenih 105 novih hiš, večji razmah. Rekord je bil 1. 1928, s 162 novimi hišami, 1. 1929, pa je sledilo 120 novih hiš, naslednje leto 125 in lani 155. V to statistiko niso všteta zasilna stanovanja na Galjevi, na Cesti dveh cesarjev in v Gramozni jami.

Trdovraten samomorilec. V Horgošu se je po hudem prepiru z ženo trgovec Ilija Abraham

polil s petrolejem ter si potem zapalil obleko. Žena je plamen pogasila, nakar si je Abraham z britvijo prerezal žile na roki. Zaradi velike izgube krvi je Abraham umrl.

Tobak vtihotapljen v vinskem sodu. Podobno kakor se je do nedavna vtihotapljal saharin v sodih z dvojnimi dnom se je že dalje časa prevažal v Zagreb tudi fini hercegovski tobak. Policijski in finančni organi so opazili, da je Zagreb naravnost preplavljen z vtihotapljenim hercegovskim tobakom, niso pa mogli priti na sled tihotapcem. Slednji se je neki komisar finančne kontrole spomnil, da gre morebiti tudi o tem primeru za podobno trik, kakor pri vtihotapljanju saharina. Ni se motil. Ko je v carinarnici neki vinski sod natančneje pregledal, je opazil, da ima dvojno dno, v dnu pa je bilo mnogo tobaka. Proti trgovcu, ki je na ta način dobival "vino," kakor tudi proti pošiljatelju iz Kaštela Sućurca je uvedeno kazensko postopanje.

Smrt bivšega črnogorskega ministrskega predsednika. V Ercegovnem v Boki Kotorski je v visoki starosti 88 let umrl bivši črnogorski ministrski predsednik dr. Lazar Tomanović, znan pisatelj in historik. V zadnjem času je sestavljal spomine iz svojega življenja. Položili so ga v rodbinsko grobnico v znamenem samostanu Savini.

ZANIMIVOSTI AZIJE

Azija je največji del sveta, ima največ prebivalstva, najvišje gore, najvišje gorsko planoto, najobsebnije nižine, najnižje ležeče in najbolj globoko jezero na svetu.

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Current Thought.

WINTER SPORTS

Athletic programs of many of our lodges will be curtailed somewhat this winter. Bowling and basketball, two indoor sports, will not be favored as they have been in recent years. In fact, any indoor sport, such as billiards and pocket pool, where patronage is assumed by individual players, will suffer. Bowling can be classed as the predominating sport among lodges, for it is a simple task to interest five members into forming a team. Complete uniforms include, in most cases, a shirt monogrammed with the name of the lodge and organization. Expenses incurred at the bowling alley, at so much a line, is customarily defrayed by the individuals on the team. It is most unfortunate that so many of our members are unemployed, which prevents them from indulging in this wholesome sport. Cleveland Slovene colony, with its many lodges belonging to various denominations, is probably hit the hardest this year in the matter of bowling. The Interlodge League is compelled to suspend the A division of bowling this season and will sponsor only the B division. This is most unfortunate, as the Yugoslav fraternal organizations of Cleveland look upon the I. L. L. as an institution where lodges compete for superiority, with teams of high caliber second to none in the city, not only in bowling, but in basketball and baseball. The A division consists of top-notchers in the art of toppling tenpins, while the B division embraces lodge teams of mediocre bowlers. Unquestionably the latter division will be much stronger this season than in the past, for many members belonging to the first division will participate.

SS. Peter and Paul, No. 66, SSCU, Sets Example

But every dark cloud has a silver lining. In Joliet, Ill., our SS. Peter and Paul Lodge, No. 66, SSCU, continues to blast its way on the top in the local league. Depression or no depression, the J. S. K. J. No. 66 champs have been mowing down all opposition, and, according to latest reports, have averaged over 900 pins a series. Until recently this bunch of pin hustlers averaged better than 970 pins a series. Pin enthusiasts will agree that this is A. B. C. caliber of bowling, and if that team insists on showing its teeth throughout the season, who knows but that they may be the next world's champions. Last March No. 66 entered a team in the American Bowling Congress held at Detroit that made a good showing, and who knows, what with the added experience, that this quintet may make them all sit up and take notice at the next A. B. C.

Lodge basketball teams will not suffer as much as the lodge bowling teams this season because of less expense involved. Many cage aggregations will use the same uniforms of last year, and if public gymnasiums can be secured free of charge, and a local referee obtained, expenses to sponsor a team can almost be regarded as negligible.

Our S. S. C. U. lodges should make every effort to organize and enter teams in sports, if at all possible. The spirit of the lodge can thus be maintained at a high pitch, for activities are the life of the local branch.

Play by Owen F. Dudley to Be Presented in Joliet

Joliet, Ill.—This is written just one day after Thanksgiving, which Joliet joined with the nation in commemorating the last Thursday in November as a day of acknowledgment of the many favors. On the first Thanksgiving, back in 1621, it is said that the Pilgrims observed this day as one of thanks for the many favors received, and then went home to make a feast, inviting the Indians, with whom peace had been established. This day was also proclaimed a holiday by the members of the Plymouth Colony in order to show their gratitude for the success of their first meager crop—barley and corn. This year many people feel they have little to be thankful for. Yet, many of those who have but little are sharing with others who have nothing. In many cases the stranger within our gates has been invited to join the family circle and partake of the feast; those who could not afford turkey and "fixins" would share an inexpensive cut of meat with vegetables or even a vegetable dinner.

Depression? No, the Pilgrims did not know it then. To them misfortune was a challenge, disaster was something to be faced and fought—yes, and in those days they knew how to take it, just like the people of today. And because we do, America is the greatest nation on earth.

SS. Peter and Paul Lodge, No. 66, SSCU, and the entire

CANNIBALISM

Cannibalism, once common in many parts of the world, survives to a very limited extent in New Guinea, parts of Africa and the interior of Australia. It is probable that in one form or other cannibalism was practiced by nearly all peoples in some stage of their tribal life.

Slovene colony in Joliet, Ill., sure are also thankful for what success they have had this year, even though it be meager. They say, "Thanks"—it could be worse.

Many complimentary things are being said about this year's entertainments sponsored by lodges, clubs, societies and other groups, and many favorable predictions are made for future events. The first affair on schedule is a play, "The Masterful Monk," to be presented by the St. Mary's Sodality on Dec. 9 and 11 at the Slovene Hall. The play is taken from the novel by Owen Francis Dudley, who has also written "The Shadow of the Earth" and "The Pageant of Life."

The play will bring the two new drum-majors of the Slovene band of 84 pieces, and arranged for three performances.

Owen F. Dudley is one of the outstanding novelists since the World War. His books are modern, fast in plot movement, and contain beautiful descriptions. We want to see all the Joliet folks and friends from surrounding communities to be present at this play.

John L. Jevitz Jr., No. 66, SSCU.

Jugoslav Embroidery on Display at Library

On display at Cleveland St. Clair Branch Library are several unique pieces of Yugoslav embroidery.

One is a square centerpiece of cut-out embroidery with lace inserts in the corners. The lace is clumsy and the motif is typically Slovene.

Another is a round centerpiece with a deep lace border of clumsy lace which was purchased in Ljubljana.

There are two pillow cases on exhibition, the pattern of one of which was copied from a piece of a head shawl which is more than 200 years old. The motif was copied by Miss Vida Segar in Ljubljana. It is said that, as far as is known, there is just one other copy of this insertion in Ljubljana.

Of unique interest is a dish towel of homespun which was originally a part of a sheet. It is made of part linen and part cotton and looks as though it would wear forever. All the processes in making the cloth were performed at home, even the bleaching, which was very simply done. The material was laid on the grass each day, and was turned and well sprinkled with water. The rapidity of the bleaching depended upon the rays of the sun.

All the above pieces were loaned through the courtesy of Mrs. Frances Ceh, who has been in this country a short time and who is an expert in needlecraft.

No. 66 to Have Ladies' Day

Joliet, Ill.—Win 13, lose 5—tie for first place—team average 946 a series, is the way Mrs. Tezak's (J. S. K. J.) stand in the Joliet Merchants' City Bowling League.

They're fighting! They're fighting! You can realize how it is for champions of several winters to keep opponents off their backs. Oh well, they say, "we want a change or do we want a change," but our National JSKJ champs will give them a real tussle before all is said and done. Fight on boys, fight on.

Tuesday, Nov. 22, our title defenders with their new and attractive shirts helped themselves to two out of three games from the Joliet Oil Co. team for a 2861 series. Bro. John "Doug" Horwath was our best for the night, with a 612 count. The Murphy that you see in the Oil Co. line-up is none other than the former (1931-32) manager of the Danville, Ill., Three-Eye League baseball team, and in 1930 was crowned the most valuable player in the circuit.

TEZAK FLORALS			
Papush	170	205	191
Ramotta	174	215	182
McBride	189	185	208
Kubinski	174	173	178
Horwath	210	222	180
Totals	917	1001	943
JOLIET OIL CO			
Marion	254	173	206
H. Fay	183	165	179
Rafferty	179	169	190
F. Fay	182	184	167
Murphy	209	198	174
Totals	1007	889	916

Sunday, Dec. 4, Mrs. Jean Tezak will see, for the first time, the bowling team bearing her name, when they meet the Morris, Ill., team at 3 p. m. on the Rivals Club alleys. Mrs. Tezak will be accompanied by a large delegation of women bowlers and fans. Therefore, we have named Dec. 4, as "Ladies Day" on Rivals alleys.

John L. Jevitz Jr.

ATHLETIC BOARD OF S. S. C. U

Chairman: F. J. Kress, 284 — 57th St., Pittsburgh, Pa.
Vice chairman: J. L. Zortz, 1657 E. 31st St., Lorain, O.
Joseph Kopler, R. D. 2, Johnstown, Pa.
J. L. Jevitz Jr., 1316 Elizabeth St., Joliet, Ill.
Anton Vessel, 819 W. Birch, Chisholm, Minn.

Louis M. Kolar, Athletic Commissioner and Editor of English Section, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

BRIEFS

Dr. Leonid Pitamic, minister from Yugoslavia, and Dr. George Kolombatovich, Yugoslav consul at Chicago, will be honor guests when the Cleveland Yugoslavs celebrate the 14th anniversary since Yugoslavia became a sovereign power next Sunday, Dec. 4, at the Slovene National Home on St. Clair Ave. Gov. George White, Newton D. Baker and Mayor Ray T. Miller have been invited to attend the concert and banquet. Yugoslav representatives from all over the northeastern Ohio are expected to be present.

At the intersection of St. Clair Ave. and E. 62d St., the heart of Cleveland Slovene settlement, a fire truck crashed into Grdina & Sons funeral car driven by Charles Slapnik, and subsequently plowed into the side of a standing street car. Michael Bolivar, fireman, riding on the rear platform of the fire truck, was killed, while Slapnik suffered minor injuries. The street car, fire truck and funeral coach were badly damaged. Traffic light at the intersection was changing when the crash occurred, according to reports.

At the Rock Springs (Wyo.) High School Zaversnik reached the semi-finals in the boxing tournament held two weeks ago and will meet Matthews for the flyweight championship.

John Radovich of Wyoming University is one of the four most promising candidates for the center position of the college's basketball team. He is over 6 feet 4 inches in height, and in high school was South Dakota's all-state center of last year.

World-famed Yugoslav sculptor, Ivan Mestrovich, who is rector of the Zagreb Art Academy, has been awarded the Goethe Medal by the president of the German republic, Von Hindenburg. The presentation was made by the German general consul, Dr. Freundt. (South Slav Herald.)

When Chicago puts on its 1933 Century of Progress Exhibition, it will have "Obilich," one of the oldest Yugoslav singing clubs, participate in the August congress of singing societies.

GIANT GRAPEVINE

The grapevine at the San Gabriel Mission, near Los Angeles, is 8 feet in circumference and winds over a trellis that covers an acre. Its annual yield is a ton of grapes. This vine was planted by the eminent missionary Father Junipero Serra in 1771 and is still flourishing.

Slovene Fair Gayest of Groups at Exposition

International Exposition held at the Cleveland Public Auditorium ended its "nine-day world fair" last Sunday, Nov. 27. Twenty-five different nationality groups were represented.

Guests entering the Public Hall were treated to a spectacle encountered only when traveling through the various nations represented at the exhibit; true enough, only a glimpse of each, but enough to make visitors feel foreign to the surroundings.

Slovenes had a typical inn found in native Slovenia; young men and women dressed in native costumes would dance to the accompaniment of an accordion. Every day, during the exposition, spectators would crowd around the Slovene inn to watch the "natives" dance and sing. This section was easily the most lively of all the groups represented.

Croat section was stationed next to the Slovenes; here one would again see young men and women dressed in native Croat costumes, singing and dancing their favorite "kolo."

And upon walking a few more feet the guest would come across a booth representing another nationality, and so on down the line. Both halls of the huge Public Auditorium were filled with exhibits.

Each night a special performance by each group was presented on the stage with the aid of an amplifier. Here the spectator would see a Hindu girl dancing in graceful lines to the tune of Hindu music; Negroes singing; Roumanians in a group dance, etc.

On the whole, the International Exposition offered the public something different in entertainment, with plenty of color, music, dancing and singing.

Fly Seen as Scavenger in Scheme of Nature

We know now, as the ancients of Old Testament days did not know, how dangerous flies are to health by reason of their fondness for foul or decaying matter. In fact, their function in nature would appear to be the destruction of corrupting material by their maggots. The danger of their presence, especially of their biting or stinging, comes from the contamination they bring from their connection with the poisons of decaying material. How terribly diseases may be spread by the swarming myriads of flies of various species in hot countries, we in our temperate climates can only imagine.

"Flies of Death" is the striking figure "the Preacher, the Son of David, King of Jerusalem," Solomon the Wise uses (Ecclesiastes 10:1, margin) when he would signify the awful damage insignificant things may do. "Flies of Death cause the ointment of the apothecary to send forth a stinking savour: so doth a little folly him that is in reputation for wisdom and honor."

Fruit Crop Expanding

The annual value of America's fruit crops now averages something like \$600,000,000, according to figures compiled by Marshall B. Cummings, professor of horticulture at University of Vermont. Apples account for approximately one-third of the total value.

DECEMBER MEETINGS ARE OF VITAL IMPORTANCE

Cleveland, O.—The time is at hand when we must do some very serious thinking concerning the election of officers of our respective lodges for the coming year. The month of December contains the most important meeting of the year, and every member should make a special effort to attend the annual meeting. Every member will have an opportunity to take part in the election of officers for the new year in exercising his right to vote.

Some lodges will change to new officers; others will retain the same officials; and still others will make a partial change in its roster of officers. Regardless of who the new officers may be, they will have the important duty of guiding the destiny of the lodge in the coming year. A heavy load is thrust upon their shoulders and only the fittest will bear their share as the mythical god, Atlas, who held the world upon his shoulders.

As members of your respective lodges, are you interested in seeing your lodge continue under the guidance of the present officers? Do you feel that a slight change would improve the progress of your lodge? Or is it your conviction that a complete change should be made? Whom do you judge as the best man or woman for the various offices? Between now and the date of your next lodge meeting weigh the qualifications of the various prospective candidates whom you have in mind for the different offices and judge accordingly. Regardless of what your convictions may be, you should take a little responsibility upon your own shoulders by attending the next meeting of your lodge.

If you do not know when your lodge meets, get a copy of the Nova Doba (New Era) dated Nov. 23, 1932, and look at the roster of S. S. C. U. lodges and you will find the information you need. If there is any change in the meeting date and place, such a notice will appear in one of the coming issues of the Nova Doba, or else you will receive such information by letter or postal card.

Here is a good way to do something good for your lodge: by reminding other members to attend the December meeting.

I take this opportunity to inform members of George Washington Lodge, No. 180, SSCU, that the annual meeting will take place Monday, Dec. 5, the first Monday of the month.

Do you approve of holding lodge meetings on the first Monday of each month? Does the present meeting hall meet with your approval? What is your personal opinion on this matter, and a number of other things of vital importance to the lodge as a whole and its individual members?

I strongly urge members of George Washington Lodge to attend the annual meeting; and not merely be present, but to take part in discussions of the many subjects of vital importance to the lodge.

Keep this in mind: Monday, Dec. 5, 1932, George Washington Lodge hold its annual meeting in the Slovene National Home, Room 1, in the new building, commencing at 7:30 p. m. sharp. For the past few months attendance was anything but encouraging; hence, I again urgently request to do your part in making it 100 per cent.

Charles F. Kikel,
Secretary, No. 180, SSCU.

NIGHT CLUB AFFAIR

Springdale, Pa.—It seems that in the past I have been inclined to write articles of criticism, or articles embodied in the hope of converting the members into lodge enthusiasts. Today my writeup will entail a method for securing the foundation of prosperity, the dollar.

When an organization deems it necessary to raise funds the first thought that enters its mind is a dance. But people soon tire of this, especially when there are two or three dances on the same street the same evening. To gain bigger and better crowds at your social activities you must steer clear from the regular routine of dances, and give the public something different. A box office affair, even during the present economic reversals, would be a night club affair. I have had the pleasure of attending such an affair recently, and I can assure you without hesitation that it was a huge success.

This affair needn't necessitate the expenditure of any more money than the regular dance. Those that fear work will use that for an argument, but it is without base. Without a doubt, it will require much work and rehearsing, but when you think of the returns, don't you believe it advisable? The entertainment can be furnished by the members. Surely every lodge has some singers, tap dancers and funny Ed Wynns.

The important part of the procedure is to have a capable master of ceremonies. One that will make the proceeding events "click." Then, too, there must be a cigaret lady. Here is a chance to make an extra profit from the sale of smokes and gum, yet adds realism to the night club affair. Summarizing up the events, I believe that if properly advertised by the members, an affair of this sort will find instant success with the general public. It should net thrice the number of admission prices as the usual dance. I ardently advocate this type of social function for those with willing workers who are seeking new channels for appropriating funds. Give it a trial.

Frank J. Progar,
No. 203, SSCU.

"TENTH BROTHER"

By Josip Jurčič

Translated from the Slovene Text by Joseph L. Mihelich

(Continuation)

"Oh, go on, Manica!" said Marian, who had pulled out a long-stemmed pipe and filled it with tobacco and, without asking for any permission, arose from the table. "Do you think that Mr. Kvas—for such I understand is your name—is just like you that he will care to listen for whole hours at a time to that crazy jabbering Tenth Brother or Krjavelj's empty talk and his idiotic songs, or observe the stonemason Matthew how he sits in the bushes and says nothing, go on! We two will rather go rabbit hunting and waiting for the fox. But we will yet talk about this, it is ten o'clock. Good night!"

So saying, Marian left. Lovro concluded from the young man's homelike manners that he was probably Manica's fiancée, although he was surprised to notice how entirely different was their thinking. That the young man was congenial to him, he could not as yet say, and so his feelings were at first indifferent toward him. He was a little embarrassed when the lady asked him how he liked their neighbor.

After the supper, which his new house-lady quickly prepared for him, the family went to bed, and Lovro received a pleasantly looking room with a view toward the garden. His belongings he found already there. Although he was tired, yet he did not go to bed until he had unpacked and arranged his books and the clothes; of course, he did not have much of anything. The room and its furnishings were simple, but Lovro had never before in his life had such a neat and pleasant lodging.

Thinking over the day's happenings and experiences, he laid down upon the soft bed with the sweet sensation of a weary person who has lived through the day wholly satisfied with its end. Only a few hours ago bitter thoughts assailed him. He had complained over his fate which had given to him a little more than abject poverty, and which was driving him to strange people—when he was already so near the threshold of his desires—but now he was happy, because he knew that these people are good. Various pictures of persons whom he had seen during the day were passing in review before his mind's eye. The physician Vencelj, various members of the castle's family, the mellow-toned words of Manica, her beautiful face—oh, how fortunate must be this Marian who is, perhaps, her fiancée—the mysterious phenomenon, the Tenth Brother, his prophetic utterances—all was twisting itself queerly in the young man's head, until, at last, he dozed away.

When Lovro woke up the following morning, the day was already long. The sun was shining pleasantly through his window. He was surprised that he had slept so soundly, which was not his habit.

"The people will think, God knows, what a sleepy and careless person I am," said he, and quickly jumped on his feet. It was already 8 o'clock. The suit he found already cleaned and ready. He dressed quickly and opened the window.

Now he could observe more in detail the place and the position of the castle, his new residence. The castle Slemenice stood on a low hill. The garden, which he saw only partly last night, was overgrown with dense fruit trees, and was stretching itself beautifully over the slope of the hill to-

ward the south. Right behind the garden began the meadow on both sides of the small brook, which was winding itself far out over the continually narrowing valley between the willow bushes and was glittering in the morning sun. Also the large solitary linden tree which was proudly spreading its widely grown branches was seen from the side. On the end of a long eave the small creek was pouring itself into a wide fish pond which resembled a small lake. On both sides of the pond was rising a rocky steepness, on the right side densely overgrown, but barren on the left side. On the summit of this elevation stood a small village which fitted beautifully into the surroundings. Between the castle and the village there was a small parish church, with an enclosed cemetery, which had been erected by the former lords of the Slemenice.

Toward the east over the garden and over the meadow, Kvas saw a large building, but because it stood near the woods, and as it could not be seen much from among the trees, he was not able to determine whether it was the house of a wealthy peasant or a small castle. The high and orderly planted lime trees gave it the appearance of a small castle. This was Polesek.

As he looked in this manner through the window, he noticed the Tenth Brother, barefooted and dressed just like the day before. He had just driven out of the horse stables the horse which he had ridden yesterday. He had in his hand a large club, and was clubbing the horse unmercifully lengthwise over the ribs. As he came by the window, he observed Kvas, winking with his eyes and spreading his wide mouth in a queer laugh, he shouted: "The lord gave me this monster to drive it back to Peharček, but this creature walks like a snail on a train. I will give it to Krjavelj to fix it, like this!"

Whereupon he pounced again the horse with his cudgel. Kvas did not know whether to laugh or get angry at such a cruel man whom he followed with his eyes for a while yet.

The old chambermaid peeped into the room, and seeing that he was up already, she called him to his breakfast, which she placed on the table. At the same time she was telling him that all the others were already outside: "The lord is by the people who are picking the plums in the upper garden, the lady is by the drying oven, and the young lady is walking down in the garden."

A quarter of an hour later Kvas was also in the garden. Toward him came Manica. Today she seemed to him even more beautiful. He wished her a good morning, and she asked him how he liked the Slemenice, how he slept and other ordinary things, to which Lovro made replies. However, by this conversation he felt at once that the young lady had something in her which made him feel inferior, and for this reason he acted somewhat timidly. The young lady probably noticed this, because she talked with him as with some old acquaintance, free and homelike.

From this pleasant company Kvas was interrupted by a person who was yet unknown to him, and who came directly from the castle, and must have, therefore, been one of the family.

"Look, here comes our uncle Dolef," said Manica, and when the man came nearer, she con-

tinued: "Uncle, this is Mr. Kvas, our teacher."

The newcomer was quite old and lean as a bone. By his whole exterior appearance he in no way resembled that he would be a member of the lord's family. On the pointed and bony chin grew forgotten and old bristles which, disheveled and unkempt, bore witness that the owner wore them only because he was too lazy to shave them off. The forehead, over the sunken and cloudy eyes, was high but wrinkled, as much as could be seen from under once white, but now yellow and crumbled straw hat, and similarly disheveled, here and there, already gray long hair. His suit did not tell whether Mr. Dolef was an old tailor or a traveling craftsman, just as one often meets them on the highway, with a dusty bundle on the shoulders; or whether he was another Tenth Brother. The treadbare coat on the elbows almost worn out to the holes, button to the chin, was reaching barely to that part of body which by sitting and whipping suffers the most. The trousers were long, narrow, but for the skinny, bony legs yet too roomy, and below, where they were touching the brown shoes, were muddy and worn out at the heel.

"Salve, friend, did you come? Well, good that you have come. We two will yet talk over many things, two students, one young, one old. Girlie, you better go away; you do not understand anything about this that we two can talk over."

So saying he pulled out of his pocket a small peasant pipe and a dirty bag of tobacco and filled the pipe. Manica left and went over the garden, but before she went away she smilingly looked at Lovro, who was looking astonishingly at this man, and did not know how to answer; did not know whether he had understood right or not, when she had said: "Here comes our uncle."

"Well, I appear to you like a 'vacuus viator' (a vagrant without worry and work) as the Roman says, I do not know which, Ovid, Vergil or Horace. But that does not matter, if a man lives long enough all comes yet into his basket. Sometimes we were different people, 'fuimus Troes' (we were birds), happily we lived, drank, and that was not all, and, Adolf, his father's second son who was supposed to have received a thaler cut on top of his head, and wear a black habit, was not to be outdone. But now all those happy hours are gone. Tell me, comrade of mine, what is going to come out of you, where will you turn now since you have finished the seventh and the eighth class of gymnasium?"

"I do not know; I have not decided yet," replied Kvas.

"Are you not going to the seminary?" asked Uncle Dolef, and placed a glowing sponge into the pipe.

"Probably not."

"But why not? Look, if I had not changed my mind, and became that which my late father thought that I will become, I would have been now a different man than I am. A dean, I would have been, perhaps even more. But it is understood that if there would be no drinking in this world, many things would be different. If the dog would not have stopped behind the bush, he would have caught the rabbit. So my father would have done a much wiser thing if he would have lived a little longer. When my father died, and my brother, this Benjamin, took over the property, Dolef received, according to the last will, a few more pieces of five into his hands, and hello! Just as if someone had let out the devil, everything was ours. We were four of the right type of

Choose Leaders

Cleveland, O.—Monday, Dec. 5, the George Washington Lodge, No. 180, SSU, will again be called upon to choose leaders for the coming year, 1933. As we all know, this is no easy task; it is a problem that must be considered from all angles.

At the present time, the George Washington Lodge has a very good executive board, with the exception of one member, who has done next to little or nothing for the good and welfare of our lodge and Union. It is our duty as members to replace this one member and put into that position one who will sacrifice a few hours for the good and welfare of the George Washington Lodge and Union. Members, do your duty.

It is my suggestion that members unanimously elect the remaining members of the G. W. executive board and replace the non-supporter by one who will work along with the remaining executive board, which has worked hard and occupied the respective positions for at least two years; and during this depression have pulled the lodge through where others would have failed. Their record is good and would be better, if they had the support of the fifth board member.

To my knowledge, the George Washington Lodge's committees need very few changes; those that must be made will be for the benefit and welfare of our lodge.

Friends, good leaders are those who have ability to pull a lodge through in hard times such as we now face. Four of our executive board members certainly played their part well and pulled our lodge through. Re-elect these four and you'll not go wrong. Their record is good, and that is all they need. The co-operation from the members was very poor. Every bit of work fell upon the shoulders of these four, and yet they stuck it out.

George Washington members, attend the meeting Monday, Dec. 5, at 7:45 p. m., in the Slovene National Home, Room 1. Re-elect the four executive board members and help make the few necessary changes. It is for the good and welfare of the George Washington Lodge and our splendid South Slavonic Catholic Union.

Frank "Lefty" Jaklich,
No. 180, SSU.

the birds: I, a Logar, Vesel, and a baron Fritz Frick. We four had the nickels, and the whole world was ours by a measure of wine. Gee, gosh, those were happy hours! On the Old Market, there was the pretty Nežika, the barmaid, and she was selling to us the wine till four o'clock after midnight. And we drank it day after day. The next morning I came always all sleepy to the school. This was the last year, I sat in the first desk. We had a humpbacked professor who carried always a cane under the arm, out in the streets, in winter and in summer; he taught Latin. I was before always a diligent student, and this came later, when I only drank, so handy to me that I passed just like those who squat by the books till ten o'clock at night. "Quid tu cences?" (what do you say?) came my turn, and Dolef rose up in the first desk, a little pale, and with bloodshot eyes, but still strong, and he replied in such a way that all were surprised. And in the evening we drank again and again. Those were happy hours. Tell me, is there yet anything of that happy world today?"

(To Be Continued)

Portrait of Our Average President

(Reprinted from the New York Times)

By Edward Flood

The office of President of the United States, has been held, in the course of 143 years, by 30 men. No two of these men have been alike, for standardization has yet to invade the White House. The nation produces one Jefferson, one Hayes, and then, every time, it breaks the mold. It likes variety in its chief executives. It likes a change. It likes them great and not so great. Analysis shows, nevertheless, that among the 30 presidents there were certain traits common to many of them. Thus it becomes possible to sum up the various characteristics of the 30 and to strike an average—to get a fairly clear idea of the looks and the ways of what may be called our composite president.

This average president comes of humble folk. His ancestry is English chiefly. There may be a sprinkling of Scotch, Welsh, Irish, Dutch and Swiss, but the sprinkling is never so copious as to drown out the English. He lives above the Mason-Dixon Line.

Physical Description

He is a man of medium build, standing 5 feet 10. He weighs 170 pounds at his inauguration and less later on. When he takes office he is 56 years of age and has a life expectancy of 10 years. His forehead is high and receding. His hair is gray at the temples. His nose, sharply pointed, is flanked by furrows which grow deeper in the course of his term of service and intensify the look of care on his face.

His eyes are gray, his eyebrows bushy. His brows hide the kindness of his eyes; at times they conceal a mist of sadness in them, for our average president is often the loneliest and worst abused man in the country.

The average president is married at 28 and has raised four children. He is a devoted husband, a loving father, a model of domestic virtue and a champion of family life. He is well educated according to the standards of his day. He has a firm grasp on the principles of the law, whether he has practiced law or not. In state government and in Congress he has been trained for his executive duties, and he brings to the presidency whatever wisdom such experience gives.

He is strong in party loyalty and weak in oratory. His integrity and his industry are conspicuous. His mistakes are honest ones. He may enter office with lofty visions of utopian accomplishment, but practical questions affecting the economic welfare of his people hold him down to earth and consume most of his waking hours.

In brief, the average president of the United States is an average American, like thousands of others who daily attend to the serious duties of their lives. He is not often the most brilliant man in the public life of his day. A brilliant man rouses fierce antagonisms in the opposition party and in his own crowd. Clay Calhoun and Webster were poor presidential possibilities, though they were the leaders of their generation. The prize goes often to dark horses or to middling men like Van Buren, Polk and Pierce.

"To a party it is more important," wrote Viscount James Bryce, "that its nominee should be a good candidate than that he should turn out a good president." A poor president, he explained, is of course, a misfortune to his party, but it is a greater misfortune to the party that it should be beaten in the immediate election; thus

needlessly wasting four years of national patronage.

"Safe" Standard Bearers

Since the days of the first seven presidents, all of whom were leaders, the party have tended to choose "safe" standard bearers rather than lustrous ones. Lincoln was so chosen over the better-known Seward. His potential greatness had not been recognized by his own party friends, and so, for once, the nation played in luck. Now and then the political gods have nodded, and we have had a Grover. Cleveland, a Theodore Roosevelt or a Woodrow Wilson to raise the stature of our average president. But the gods stay wide awake as a rule, and allow few giants to slip into the picture to give our president a superhuman aspect.

Most of the presidents have come up from the hard-working walks of life. Nineteen were the sons of farmers or of men who in secondary occupations such as tanning, carpentry and storekeeping made farming contribute to the family support. Three others were ministers' sons. Andrew Johnson's father was a sexton, McKinley's a charcoal manufacturer, Harding's a physician and Herbert Hoover's a blacksmith. Cities have supplied tenants for the White House only in rare instances. The president was usually a country boy or a small-town boy at the start.

Since most of the states were non-existent in the early years of the nation, the native habitat of presidents has by no means been so wide as the land itself. The presidential zone begins in New Hampshire and extends only to Iowa on the west and to North Carolina on the south. Virginia and Ohio are the most heavily shaded states in the zones with eight and seven presidents respectively. New York and North Carolina come next with three each. Massachusetts and Vermont have two each, and New Hampshire, New Jersey, Pennsylvania, Kentucky and Iowa one apiece. Thus, more often than not, the president has been a Northerner.

Degrees of Education

In book learning the presidents have been the equals of their contemporaries. Eighteen of the 30 were college graduates. Five managed to get at least a year or two of college training, Washington, Jackson, Taylor, Fillmore and Cleveland had only such formal instruction as the common school could yield and after that they educated themselves. Lincoln, who wrote the ettysburg Address, had only one year of schooling. Andrew Johnson had no schooling at all, yet became authority on the Constitution and originated homestead legislation by which the westward expansion of the country was advanced.

As to profession, the presidency has been overwhelmingly legalistic, with a strong tincture of the military. Twenty-two of the 30 men were members of the bar and all but one or two of these counted on their law practice for livelihood. Fifteen of the 30, including nine of the lawyers, gave military service in the field and as war heroes made irresistible candidates. But other professions rose to the presidency now and then. Washington was a planter and a surveyor, Johnson a tailor, Harding an editor, Mr. Hoover is an engineer, Woodrow Wilson, though trained for the law, turned aside into teaching. Several of the presidents have had farm interests, notably Jefferson, Taylor and, of course Mr. Coolidge.

Party Service the Approach

Approach to the presidency has almost always lain through patient party service. Nine of the 30 had held the vice presidency, nine had been cabinet members, nine had served in the senate and 17 in the house. Fifteen of them had been governors, three of them mayors and 17 had been busy in state legislatures. Since the presidency was established, only four men—Washington Taylor, Grant and Mr. Hoover—have reached it without undergoing the long drill of serving in less exalted elective offices.

Eight of the presidents before 1928 served two full terms each, and two others were re-elected for second terms. Nine have had to be content with completing single terms. Four have died in office in their first terms. Of the six vice presidents who have succeeded to the highest office through the deaths of their leaders only two, Theodore Roosevelt and Calvin Coolidge, have afterward been elected president in their own right. Thus the average president inclines to be a one-term man.

The presidential children number 61 sons and 45 daughters. Seven White House couples were childless. One president, James Buchanan, remained a bachelor all his life. His administration is called "the most tragic."

"T. R." the Youngest

The youngest president was Theodore Roosevelt, inaugurated at 42. The oldest was William Henry Harrison, who was 68 on taking office. Jefferson lived longest of the 30; he reached four score years. Garfield died youngest, at 50. The average age of presidents at their death is 68. The burdens of the office take toll of their health.

Ex-presidents enjoy themselves as any other Americans might. They go into business or retire to their farms. They write their memoirs; they pen reams of letters for historical societies to assemble afterward. They visit Europe or travel around the world. They may run for office again. John Quincy Adams served 18 years in the house. Other occupations of retired presidents are fishing, rabbit hunting, big-game hunting, speech-making, editing magazines, collecting Americana and serving on the supreme court.

DESERT MEN

Day after day, the silent men of the desert go forward across its monotonous horizons; their mouths are flanked with these two deep lines of patience and for sorrow which you may note today in all the ghettos of Europe; their smile, when they smile, is restrained by a sort of ironic strength in the muscles of the face. Their eyes are more bright than should be eyes of happy men; they are, as it were, injured to sterility; there is nothing in them of that repose which we westerners acquire from a continual contemplation of deep pastures and of innumerable leaves; they are at war, not only among themselves, but against the good earth; in a silent and powerful way they are also afraid.

—Hilare Belloc.

CIVIL WAR DEBT

The federal government contracted a debt of \$2,718,500,000 as a result of the Civil War. It has all been paid except about \$440,000,000, which is still outstanding. This does not include money paid for pensions after the war, but to the original national war debt.

DOPISI

Sheboygan, Wis.

Društvo v. Janeza Krstnika, št. 82 JSKJ je sklenilo na svoji redni seji dne 20. novembra 1932, da se pozove glavnega predsednika Jednote, sobrata Paula Bartela, da stori vse, kar mu je mogoče, da se USTAVI KROŽNICE, katere pošiljajo povoli glavni odborniki na krajevna društva NA STROŠKE JEDNOTE!

Naše članstvo je preprečeno, da je že tako preveč nepotrebnih stroškov nekaj zadnjih let na strani glavnih uradnikov. Čas je, da tudi glavni uradniki vpoštevajo pravila!

Za društvo sv. Janeza Krstnika, št. 82 JSKJ: Mihael Ortar, predsednik; Joseph Golichnik, tajnik; Joe Rakun, blagajnik. (Društveni pečat.)

Pittsburgh, Pa.

Zadnje čase so začeli nekatere glavni odborniki pooblašati vsakovrstne odbitke in obžalbe naravnost na društva naše Jednote. Pri prečitavanju vsake take krožnice dobi članstvo slab vtis in več priložnosti, da se razburja in obsoja enega ali drugega, ne da bi imelo pravi pogled v vso zadevo in slišalo glas od vseh strani. Pošiljanje takih okrožnic škoduje organizaciji. Ugled in dobro ime organizacije sta v glavnem odvisna od njenih voditeljev, to je od glavnih uradnikov. Ako pa glavni odborniki med seboj pripravijo in obžalujejo vsega mogočega, napravi to na članstvo in na širšo javnost zelo slab vtis in gotovo škoduje ugledu Jednote.

Na seji društva sv. Štefana, št. 26 JSKJ, ki se je vršila 20. novembra, je bila zopet prečitana dolga okrožnica, kakršne so dobila vsa društva, kjer se zopet obžaluje neko osebo v glavnem uradu. Pisec te okrožnice je dobro znan vsemu članstvu, zato je članstvo našega društva po prečitavanju omenjene okrožnice sklenilo sledeče:

1. Da se zanašanje ne bo oziralo na nobeno tako okrožnico, pa naj bo odposlana od katerega koli glavnega odbornika.
2. Da se poziva glavne odbornike, da tudi oni vpoštevajo pravila in pošiljajo glavnemu porotnemu odboru vse, kar spada v njegovo področje in delokrog.
3. Da se poziva glavni porotni odbor, da preišče in podvzame stroge korake napram vsakemu in vsem, ki se drznejo kršiti ustavo in pravila JSKJ.
4. Da se postopa z glavnimi uradniki prav tako kot z drugimi člani JSKJ, kadar kršijo pravila Jednote.

Za društvo sv. Štefana, št. 26 JSKJ: Joseph Snelar, predsednik; Joseph Pogačar, tajnik; John Jurgel, blagajnik. (Društveni pečat.)

Cleveland, O.

Članstvo društva "Ilirski Vili", št. 173 JSKJ je prošeno, da se polnoštevilno udeleži prihodnje seje, ki se bo vršila v četrtek 1. decembra ob SEDMI uri zvečer. Ker bo to glavna ali letna seja, je dolžnost vsakega člana, ki se kaj zanima za društvo, da se iste udeleži. Po končani seji bomo pa imeli malo zabave. Torej, bratje in sestre, ne pozabite: v četrtek 1. decembra vsi na sejo! Bratski pozdrav! Frank Benigar, tajnik društva št. 173 JSKJ.

Morley, Colo.

Člane in članice društva sv. Jožefa, št. 140 JSKJ, pozivljamo, da se polnoštevilno udeležijo letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 4. decembra v običajnih prostorih. Začetek seje bo ob polu desetih (9:30) dopoldne. Na letni seji bo treba izvoliti društveni odbor za leto 1933, obenem pa rešiti še nekatere druge zadeve, ki spadajo v rešitev letni seji. Dolžnost vsakega člana je, da se udeleži

društvene seje vsaj na vsake tri mesece enkrat, toda mnogo članov tega ne vpoštevajo. Zaradi tega je toliko bolj potrebno, da se članstvo kar mogoče polnoštevilno udeleži vsaj letne seje. — Vesel božič in srečno novo leto vsem članom in članicam J. S. K. Jednote!

Victor Slavec,

tajnik društva št. 140 JSKJ.

Anaconda, Mont.

Člane društva Slovenec, št. 142 JSKJ, obveščam, da je bilo na naši redni seji dne 17. novembra sklenjeno, da se v bodoče vršijo naše seje vsak TRETJI ČETRTEK v mesecu v Music Hall na 211 Chestnut St. Vse člane in članice našega društva pozivljamo, da se gotovo udeležijo prihodnje glavne ali letne seje, ki se bo vršila 15. decembra in se bo pričela ob sedmih zvečer. Na tej seji bo treba izvoliti društveni odbor za leto 1933, zato je važno, da so vsi člani navzoči in da izvolijo v odbor člane, ki bodo voljni in zmognili delovati za korist društva in Jednote.

Za društvo Slovenec, št. 142 JSKJ:

Joseph Kuffner, tajnik, 800 E. 6th St., Anaconda, Mont.

Diamondville, Wyo.

Vse članstvo društva sv. Mihaela Arh., št. 27 JSKJ, je v ljubdo vabljeno, da se gotovo udeležijo glavne ali letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 18. decembra ob dveh popoldne v Društveni dvorani. Za rešiti bo več važnih reči, obenem pa tudi izvoliti društvene uradnike za leto 1933. Važno je torej, da se članstvo polnoštevilno udeleži te seje in izvoli v društveni odbor člane, ki bodo z navdušenjem delali za korist društva in Jednote.

Člane našega društva, ki nameravajo z novim letom spremeniti svoje certifikate v načrt AA, prosim, da se prijavijo na prihodnji seji. Le tisti, ki bodo izprijemili svoje certifikate iz načrta "A" v načrt "AA", si bodo mogli na iste izposoditi za asessment. Ako do 18. decembra že dobim iz glavnega urada kartice z lestvico rezerve, se bo vsak član že na glavni seji lahko informiral, koliko bo imel njegov certifikat rezerve, če ga spremeni v načrt "AA."

Dalje prosim vse člane našega društva, bližnje in oddaljene, da skušajo plačati svoje asessmente vsaj do 20. decembra, da mi bo mogoče knjige urediti do novega leta. Če bodo člani to vpoštevati, mi bodo napravili veliko uslugo. Pa na svidenje na letni seji 18. decembra! — Z bratskim pozdravom,

Anton Tratnik,

tajnik društva št. 27 JSKJ.

Ely, Minn.

Člane in članice društva sv. Srca Jezusa, št. 2 JSKJ, opozarjam na glavno ali letno sejo, ki se bo vršila v nedeljo 11. decembra točno ob deveti uri dopoldne. Tajnik bo v dvorani kakšne pol ure prej, da bodo člani lahko plačali svoje asessmente pred sejo. Vsakega člana dolžnost je, da se udeleži omenjene seje, ker poleg drugih važnih zadev bo na programu tudi volitev društvenega odbora za prihodnje leto. Na svidenje 11. decembra! — Z bratskim pozdravom,

Louis Perushek,

tajnik društva št. 2 JSKJ.

Lorain, O.

Apel na vsa slovenska pevka društva. — V enemu izmed mojih dopisov sem že nekoliko omenil glede skupnega nastopa vseh slovenskih pevskih društev, na kar ni bilo nikakega odziva, zato tem potom apelirajo naravnost na vsa slovenska pevka društva, naj nekoliko razmotrivajo o tem.

Pomislimo, ali bi ne bilo to nekaj krasnega in mogočnega,

ako bi zaorila iz petsto grl ali še več, "Buči, buči morje Adri-jansko"? Prostor za tak na-stop, mislim, nam ne bi delal preglavic.

Prosim vsa pevka društva, ki se strinjajo s to idejo, naj mi čim prej sporoče na naslov: "Louis Seme, 1769 E. 33d St., Lorain, O." Potem bomo uredili vse potrebno za prvi sestanek društvenih delegatov. Gledati je treba nato, da bo še spomlad, kot bujna narava, privrela naša pesem mogočno na dan.

Interesantje, oglasite se javno v časopisih v tem oziru. Razposlano na vse slovenske časopise v nadi, da bo priobčeno.

Louis Seme, pevovodja društva "Naš dom," Lorain, O.

Black Diamond, Wash.

Člani društva Marija Zvezda, št. 32 JSKJ, zbrani na seji dne 20. novembra 1932, protestiramo proti gradnji jednotinega urada na Elyju, Minnesota, in sicer iz sledečih razlogov:

Ker ni bilo pred konvencijo nič omenjeno v našem glasilu o nameravanem koraku niti od strani tistega, ki je zadevo pri-nesel pred konvencijo, da bi bilo članstvo o tem vsaj malo po-učeno.

Drugič, ker mesto Ely ni pripravno za zidavo jednotinega doma, kar se je izkazalo zadnjih 35 let, ko ima J. S. K. Jednota tam svoj sedež. Zdi se nam, da kakor hitro bodo izr-pani tamkajni železni rudniki, tako hitro bo menda potrebna selitev našim ljudem ter tudi jednotinemu domu, če bi se zgradil. Dokaz temu je v tem, da so minnesotski rudarji že zdaj raztreseni po vseh drža-vah, mnogi izmed njih tudi v naših mestih. Vsled navedenih dejstev se naše društvo strinja s tistimi društvi, ki so se izre-kla proti graditvi jednotinega urada na Elyju.

Za društvo Marija Zvezda, št. 32 JSKJ: Martin Zupan, pred-sednik; John Tratnik, tajnik; Anton Kravagna, blagajnik; Andrew Primozich, zapisnikar. (Društveni pečat.)

Central City, Pa.

Pozivljamo člane in članice društva Veseli Slovenci, št. 198 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo letne seje, ki se bo vršila 11. decembra, ker na tisti seji bo volitev društvenega odbora za leto 1933. Na seji meseca novembra je bilo sklenjeno, da vsak član ali članica, ki ni nad 10 milj oddaljen od društvene-ga sedeža in se ne udeleži letne seje, plača 50 centov v društve-no blagajno. Oproščeni od ude-ležbe so bolniki in nad 10 milj oddaljeni člani. Prosim, da člani to obvestilo vpoštevajo.

Z bratskim pozdravom,

Vincent Maljevac,

tajnik društva št. 198 JSKJ.

Little Falls, N. Y.

Tem potom pozivljamo vse člane in članice društva sv. Jožefa, št. 53 JSKJ, da se gotovo udeležijo prihodnje glavne seje, ki se bo vršila v nedeljo 11. decembra točno ob dveh popoldne v dvorani Slovenskega doma na 36 Danube St. Na vrsti bo več važnih reči za rešiti v korist društva in Jednote. Na tej seji se bo tudi volil društveni odbor za leto 1933. Razume-se, da kdor ima količjak srca za društvo, se bo gotovo udeležil seje vsaj enkrat na leto ter ta-ko pripomogel do lepšega ugle-da društvu in Jednoti. Takoj po seji bomo pa imeli malo pri-grizka na razpolago in malo prijetne domače zabave. Torej naj nihče ne izostane.

Posebej opozarjam tiste člane, ki kaj dolgujejo društvu ali pa meni osebno za asessmente, da to poravnajo, da bom imel račune čiste konci leta. Iz srca želim, da si članstvo izbere do-bre uradnike, posebno pa še do-brega tajnika, da bo vsem lah-ko ustregel, zlasti zaradi ases-

menta in številnih drugih reči. Nadalje opozarjam člane na razred "AA," ki stopi v veljavo z dnem 2. januarja 1933. Pri-poročam, da si vsak, ki le mo-re, premeni svojo dosedanje po-lice v prej omenjeni razred, ker na isti način bo imel vsaj nekaj kredita, ki je po starem zavarovalnem sistemu nemogoč. Omenjeni kredit si bo lahko iz-posoditi od Jednote, posebno v plačilo asesmentov, kar bo v zelo veliko pomoč članom, ki so brez dela in sredstev. Seveda, kdor bo hotel, bo lahko še na-dalje ostal v sedanjem razredu. Nova plačilna lestvica bo nekaj višja, kot je sedanja, zato pa tudi nudi boljše ugodnosti. Na glavni seji bom že lahko poro-čal o razliki med obema lestvi-cama.

Letošnje leto smo imeli pre-cej bolnih članov, toda vsak je točno dobil svojo podporo, za katero je bil zavarovan. To ka-že, da je naša JSKJ na dobri in solidni podlagi in da je bolj-še, da podpiramo njo, kot pa druge neslovenske organizacije. Dosti je še naših članov, ki še nimajo vpisanih svojih otrok v mladinski oddelek JSKJ, kar nam ne dela posebne časti. Res so slabi časi, toda samo za 15 centov mesečno imeti znatno zavarovalnino do 16. ali 18. le-ta, je vpoštevavanja vredno dej-stvo; tistih 15 centov na mesec se že nekje pritrga. Vsi otroci naših članov bi morali spadati v mladinski oddelek JSKJ.

Vse člane našega društva še enkrat pozivljamo, da pridejo gotovo na sejo v nedeljo 11. decembra ob dveh popoldne.

Iskrene pozdrave pošiljam vsemu članstvu JSKJ, posebno pa vsem prijateljem, s katerimi smo se videli na zadnji kon-venciji v Indianapolisu.

Frank Masle,

tajnik društva št. 53 JSKJ.

Davis, W. Va.

Člane društva sv. Janeza Krstnika, št. 106 JSKJ pozivljamo, da se udeležijo seje dne 18. decembra. Kdor izmed članov, bivajoč v bližini društve-nega sedeža, izostane od ome-njene letne seje brez tehtnega vzroka, bo plačal \$1.00 v društveno blagajno. Kdor ne bo plačal tega izrednega asesment-a, ne bo mogel plačati rednega. Torej naj člani pridejo na sejo kolikor mogoče polnoštevilno, kajti, čimveč nas je na seji, tem več koristnega se lahko ukrene za društvo in Jednoto. Med važne zadeve prihodnje se-je spada tudi izvolitev društve-nega odbora za leto 1933.

Članice našega društva, ki obiskujejo bolne sestre, po-zivam, da v vseh sumljivih slu-čajih poročajo na društveni se-ji. Tako sušljanje po hišah in morda zahrbtno poročanje na glavni urad, se ne bo vpoštev-a-lo. Vsakdo ima pravico, da se pritoži, če smatra, da se mu godi krivica, in društvo je prva inštanca, da zadevo reši. Toliko vsem v prijazno obvestilo.

Bratski pozdrav!

Za društvo št. 106 JSKJ:

Frank Mahnič, tajnik.

Oregon City, Ore.

Člani društva sv. Jožefa, št. 76 JSKJ so vabljani, da se kar mogoče polnoštevilno udeleže prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 18. decembra ob dveh popoldne. To bo zadnja društvena seja v letu 1932 in izvo-liti ba treba odbor za leto 1933. Čim več nas bo na seji, tem lažje se izvoli odbor in tem laž-je se vse ukrene po volji veči-ne članstva. Za rešiti bomo imeli več važnih društvenih zadev. Torej na svidenje v nedeljo 18. decembra!

Joseph Kestnar,

tajnik društva št. 76 JSKJ.

Baggaley, Pa.

Tem potom pozivljamo člane in članice društva sv. Alojzija, št. 13 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo naše letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 18. decem-

bra ob eni uri popoldne. Za re-šiti bomo imeli več važnih za-ved, obenem tudi izvoliti društveni odbor za prihodnje leto. Posebno pozivljamo bolniške obiskovalce, da se udeležijo vsa-ke seje in poročajo o stanju bolnikov.

Na seji meseca novembra je bilo sklenjeno, da plača vsak član po 50 centov, vsaka člani-ca pa po 25 centov v društveno blagajno, to v pokritje društve-nih stroškov. Ta društveni asessment se plača meseca de-cembra. Na svidenje na letni seji 18. decembra!

Za društvo št. 13 JSKJ: Vincent Resnik, tajnik.

Center, Pa.

Članstvo društva sv. Barba-re, št. 33 JSKJ je prošeno, da se polnoštevilno udeležijo glavne letne seje, ki se bo vršila tret-jo nedeljo v decembru, to je 18. decembra. Seja se bo vršila v Slovenski dvorani in se bo pri-čela ob eni uri popoldne.

Na omenjeni seji se bo volil društveni odbor za leto 1933 in razpravljalo se bo še o drugih važnih zadevah v korist društva in Jednote. Priporočljivo je torej, da se te važne seje ude-ležijo vsi društveni člani in članice, ki nimajo posebnih zadrž-kov. Dalje prosim člane, da so v decembru posebno točni s plačanjem asesmentov, ker v decembru je treba poslati asessment na glavni urad nekoliko prej kot običajno.

Z bratskim pozdravom, Frank Schifrar,

tajnik društva št. 33 JSKJ.

Johnstown, Pa.

Tem potom so vabljani vsi člani in članice društva Planin-ski raj, št. 172 JSKJ, da se go-tovo udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 4. de-cembra. To bo glavna ali letna seja in na tej seji se bo izvolil društveni odbor za leto 1933. Na dnevnem redu bodo še dru-gre važne zadeve, za katere je treba, da jih složno in pravilno rešimo.

Vsled slabih delavskih raz-mer se ne bo od nikogar zahtevalo, da bi plačal gotov pri-spevek v društveno blagajno, če ne pride na glavno sejo. Se-veda, tem ni rečeno, da je prav tako dobro, če člani pridejo na sejo, kot če ne pridejo. Pripo-ročljivo je, da pridejo člani kar mogoče polnoštevilno, da se po-govorimo in posvetujemo, kako bi bilo najboljšje za društvo in vse članstvo JSKJ. — Torej, na svidenje v nedeljo 4. decembra ob eni uri popoldne v navadnih prostorih!

John Nahtigal,

tajnik društva št. 172 JSKJ.

De Pue, Ill.

Zopet je prišel čas, da društveni predsedniki in tajniki po-zivljajo članstvo na letne seje, da si izvolijo nove odbornike za bodoče leto. Tudi sklep našega društva Slovenski bratje, št. 130 JSKJ, je bil tak, namreč, da se pozove naše člane in članice, da se udeležijo letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 4. de-cembra 1932 ob peti uri popoldne. Važno je, da pridejo na to sejo ne le vsi člani, ampak tudi članice; tudi njih dolžnost je, da s svojimi nasveti pomagajo reševati reči, ki so v korist društva in Jednote. Upam, da se vsi člani in članice društva št. 130 snidemo na prihodnji letni seji dne 4. decembra. — Po-zdravljamo vse člane in članice JSKJ in želim vsem skupaj bolj-ših časov v prihodnjem letu.

Ignac Benkše,

tajnik društva št. 130 JSKJ.

Export, Pa.

Tem potom pozivljamo člane in članice društva sv. Alojzija, št. 57 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje redne seje, ki se bo vršila 11. decembra, to je drugo nedeljo v decembru. Omenjena seja bo zadnja v tem letu in bo morala rešiti več važ-nih zadev. Izvoliti bo treba tu-di društveni odbor za leto 1933.

Torej, na svidenje na seji 11. decembra! Bratski pozdrav! August Stipetič,

tajnik društva št. 57 JSKJ.

Detroit, Mich.

Tem potom pozivljamo člane in članice društva Triglav, št. 144 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki bo zadnja seja v tem letu. Na tej seji bo treba izvoliti društveni odbor za leto 1933, obenem pa rešiti še več drugih važnih za-ved. Seja se bo vršila v navad-nih prostorih in ob običajnem času v nedeljo 4. decembra.

Z bratskim pozdravom, A. Naprudnik,

preds. društva št. 144 JSKJ.

Lloydell, Pa.

Člane in članice društva sv. Petra in Pavla, št. 35 JSKJ po-zivljamo, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje mesečne se-je, ki se bo vršila v nedeljo 18. decembra ob eni uri popoldne. Kdor se te seje ne bo udeležil, plača 50 centov v društveno blagajno. Izvzete so le članice ter bolni in oddaljeni člani. Ta-ko je bilo sklenjeno na zadnji seji. Člane in članice tudi pro-sim, da poravnajo svoje meseč-ne prispevke vsaj pred 25. de-cembrom, da bom mogel konci leta zaključiti račune.

Z bratskim pozdravom, Joseph Arhar,

tajnik društva št. 35 JSKJ.

Rockdale, Ill.

Približuje se čas zadnje me-sečne seje v letu 1932, ki se bo vršila v nedeljo 18. decembra o polu desetih (9:30) dopoldne v B. Koreva dvorani; radi tega pozivljamo člane in članice društva Vit, sv. Mihaela, št. 92 JSKJ, da se iste kar mogoče številno udeležijo. Na tej seji bo treba izvoliti društveni od-bor, ki bo vodil društvo v pri-hodnjem letu. Vsakemu članu in članici je znano, da bo v letu 1933 treba veliko skrbeti in de-lati v korist društva in JSKJ. Važno je torej, da se po možno-sti vsi člani in članice udeležijo letne seje in si izvolijo odbor, ki ima vse pogoje za dobro vodstvo društva. Od članstva samega je odvisno, kakšen od-bor bo dobilo društvo.

Člane in članice prosim tudi, da poravnajo vse svoje prispev-ke za društvo, predno se od nas poslovi leto 1932.

Vsem članom in članicam JSKJ pa želim mnogo sreče in uspehov v letu 1933.

Louis Urbančič,

tajnik društva št. 92 JSKJ.

Detroit, Mich.

Žalostnega srca naznanim so-rodnikom, prijateljem in znan-cem tužno vest, da je dne 18. novembra preminil moj nepo-zabni soprog PETER KLOBUČAR.

Pokojnik je bil rojen v vasi Knežina, št. 7, fara Dragutaj, okraj Črnomelj v Beli Krajini. Preminil je v najlepši moški dobi, star šele 49 let. Tu zapu-šča mene, žalujočo soprogo, Pe-nice, da se udeležijo letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 4. de-cembra 1932 ob peti uri popoldne. Važno je, da pridejo na to sejo ne le vsi člani, ampak tudi članice; tudi njih dolžnost je, da s svojimi nasveti pomagajo reševati reči, ki so v korist društva in Jednote. Upam, da se vsi člani in članice društva št. 130 snidemo na prihodnji letni seji dne 4. decembra. — Po-zdravljamo vse člane in članice JSKJ in želim vsem skupaj bolj-ših časov v prihodnjem letu.

Na tem mestu se najlepše zahvaljujemo vsem, ki so nam bili v tolažbo in pomoč v uri žalosti, posebno Rev. Odilo in Rev. Josephu za mašo zadušni-co in lepe obrede, opravljene za pokojnikom. Zahvaljujemo se tudi njegovi sestri Katarini Pa-nijan, njenima sinoma Franku in Petru in njeni hčeri Mary in Louisu Uemanu, ki so prišli na pogreb iz Calumeta, Mich., in Johnu Požeku, ki je prišel iz Chicaga. Ne moremo se zahva-

liti vsakemu posamezniku, ki so nam izrazili svojo sočutje in naklonjenost z obiskom, z ude-ležitvijo pri pogrebu, s poklonje-mini venci in cveticami in z darovi za maše zadušnice, ka-kor tudi za različno pomoč in tolažbo. Zahvalimo se na tem mestu prav pristrčno vsem sku-paj.

Nepozabnemu pokojniku pa naj bo lahka ameriška gruda.

Ana Klobučar, soproga.

Ely, Minn.

Dne 20. novembra je imel tu-kajšnji Slovensko-ameriški klub svoje glavno zborovanje v Ju-goslovanskem Narodnem domu. Prostorji so bili natlačeno polni rojakov obojega spola. Mnogo jih je moralo oditi, ker jim ni bilo mogoče notri priti. To je znak, da je ta mala dvorana absolutno premajhna za glavno zborovanje kluba. Posluževati se bo treba večjih prostorov, če hočemo zadovoljiti ljudstvo. Skoro vsa naša naselbina spada v ta klub, kar znači, da šteje naš klub do 1,200 članov oboje-ga spola. Konci tega leta po-teče službena doba dveh sloven-skih aldermanov mesta Ely, to sta Mr. John Kapš in Mr. Ivan Tavželj. Naš klub je soglasno zopet oba potrdil kot kandidata za omenjena urada. Volitve se bodo vršile dne 6. decembra. Na ta dan bo tudi volitev žu-pana in za ta urad je klub po-stavil kot svojega kandidata rojaka Franka Jenkota, ki je bil že pred leti župan našega mesta. Mislim, da se vsak za-veda, kakšnega pomena je sloven-ska večina v mestni zborni-ci. Tu se ne gre samo za par ljudi, ampak za obstanek in kos kruha za vso naselbino. Slo-venski državljani naj bi stori-li svojo dolžnost in poskrbeli, da nam ne bodo kruha delili tisti, ki mrzijo naš narod. Ne poza-bijo naj, da se vršijo volitve 6. decembra.

Joseph J. Peshel.

La Salle, Ill.

Na zadnji redni seji društva Danica, št. 124 JSKJ je bil spre-jet sklep, da se potom glasila po-zove člane, da se udeležijo glavne ali letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 11. decembra v Sloven-skem narodnem domu in se pri-čne točno ob dveh popoldne. Tu-di je bilo sklenjeno, da član, ki se te seje ne udeleži, prispeva 50 centov v društveno blagajno; kdor ne bo plačal omenjene vsote, od istega se tudi ne bo vzel redni asessment. Izvzeti so le člani in članice, ki so na bolniški listi. Na srečo pa zdaj naše društvo nima nobenega prijav-ljenega bolnika, torej bodo lah-ko prišli na sejo vsi člani in članice in si bodo lahko izvolili za leto 1933 društveni odbor, s katerim bodo vsi zadovoljni. Izgo-vor, da ni časa, zdaj ne drži, ker so že redki tisti, ki delajo, po-sebni pa še ob nedeljah. Torej ni vzroka, zakaj ne bi mogli vsaj enkrat na leto priti vsi skupaj. Letna seja je izmed vseh naj-bolj važna, zato bi se morali vsi udeležiti.

Zdaj pa še nekaj besed glede stavbe jednotine hiše na Ely, Minn. Nedavno je neki bivši de-legat omenil v Novi Dobi, da so društva kar na nekaj migljaj za-čela protestirati proti gradnji jednotinega poslopja; eno se je oglasilo s protestom, druga pa so jo udrila za njim. Jaz zase oseb-no in za društvo Danica, št. 124 JSKJ odklanjam ta migljaj. Na 14. konvenciji sem glasoval proti gradnji jednotinega doma na Elyju, torej ni nihče mislil me-sto mene. Kar se pa tiče tistih lotov, ki jih je glavni odbor ku-pil za stavbišče jednotinega ura-da na Elyju, se mi zdi, da so preplačani. Meni je mesto Ely znano in znan mi je tudi prostor, kjer se nahajajo tisti loti. Tu v La Sallu, ki je industrijalno me-sto, se dobi stavbišča veliko cene-je. Skoraj povsod so padle ce-ne zemljiščem skoro za polovico, na Elyju pa, kakor izgleda, so se vzdignile. S tem ne sumničim

(Dolge na 6. strani.)

LOUIS ADAMIČ:

Američan v svoji stari domovini

(Nadaljevanje)

Druga sestra, Mimi, je imela ob mojem odhodu štiri leta. Zdal ji je tri in dvajset let, je usmiljenka in ji je ime Manuela. Zakaj je postala redovnica, mi ni znano. Potem so se brat Ante, pa sestra Pavla in Poldka — zame zgolj imena. In zdaj jih grem obiskat, kar se mi zdi nekako edino primerno.

"To bo bržkone zelo zanimivo," je opomnila Stella.

"Bržkone bo zelo nerodno," sem menil jaz. "Zadnjih petnajst let so bili moji stiki z domom izredno rahli. V onih dveh letih, odkar se je Amerika pridružila vojni, nisem mogel pisati svojcem, ker sem služil v ameriški armadi, a oni so bili v Avstriji. Dve, tri leta po vojni so bile moje razmere take, da mi ni kazalo pisati nikomur; potemtakem nisem pisal. Zadnjih osem ali devet let sem redno pisal domov vsakih šest mesecev enkrat — kako razglednico ali dopisnico s sporočilom, da sem zdrav in da upam, da so tudi oni. Več nisem mogel pisati. Prvič: nisem jim mogel prirediti pripovedovati o Ameriki in o sebi tako, kakor sem čutil, kakšen čudovit in strašen del zemlje da je Amerika, kako me je očarala in prevzela. Lahko bi kaj napadno razumeli; nekaj, kar bi jih moglo kakorkoli že vznemirjati; in tedaj bi jim moral pojasnjevati in tako dalje; pisano potemtakem ne bi bilo konca — čemu neki? In na vse zadnje ne bi prav za prav niti ali pa prav malo vedeli o Ameriki ali meni. Saj mora človek živeti v Združenih državah leta in leta, da jo šele prične spoznavati. Razen tega bi bržkone hotel tudi ta ali oni mojih bratov in sester priti semkaj, če bi jih preveč zainteresiral za Ameriko — tega pa nisem želel. Imel sem dovolj lastnih neprilic. In bržkone se jim je prav tako dobro godilo tamkaj, kakor bi se jim godilo v Ameriki. Še nekaj: zadnja leta se lahko samo o najbolj vsakdanjih stvareh izražam v svoji materinščini. O zamotnejših rečeh, kakor n. pr. o svojem življenju v Ameriki, ne bi mogel pisati v slovenščini.

Doma, kajpada, niso mogli razumeti, kaj je z menoj, da jim tako malo pišem; in v svoji kmečki potrpežljivosti in v svojem kmečkem ponosu (ki, če se prav spominjam, ne pada na kolena niti pred člani lastne družine) me tudi oni niso prosili kakšnih pojasnil in njihova pisma meni so bila malone prav tako kratka kakor moja njim. Odgovarjali so mi navadno — bodisi mati ali pa kateri bratov ali sester —, da so takisto zdravi, hvala Bogu. Ob tej ali drugi posebnih prilikah so mi sporočili kakšno novico, n. pr. da se je Tončka omožila ali da ima otroka, da je moral Stan ali Ante odriniti k vojakom, da je Mimi postala redovnica — zgolj suha dejstva, nič več.

Potemtakem ne vem, kaj bom našel doma. Niti pojma nimam, kako se jim godi v gospodarskem pogledu. Ko sem odpotoval v Ameriko, je bil moj oče premožen kmet v vasi. Danes je pa, če je kaj verjeti ameriškim časopisju, vsa Evropa v gospodarski stiski, pa ne vem, kako je z mojimi ljudmi. Potem moram imeti na umu tudi to, da prihajam iz Amerike, in o človeku, ki se vrača iz Amerike, pričakujejo ljudje, da bo prinesel s seboj poln lonec denarja in bo pomagal onim, ki so ostali doma — jaz imam pa samo to Guggenheimovo ustanovo, ki bo komaj zadoščala, da se bova leto dni vzdržala v Evropi.

Stella je bila optimistična. "Nemara pa ne bo tako hudo, kakor se bojiš. Morda so tvoji

ljudje prav tako v skrbeh zate — kaj da je Amerika napravila s teboj, kakšno dekle si si vzela za ženo — kakor skrbi tebe, kako je z njimi in kaj je teh devetnajst let storilo z njimi." "Prav lahko mogoče," sem pripomnil. Čutil sem se malo boljše, toda ne dosti in ne za dolgo časa.

Naš parnik se je ustavil po nekaj urah v Lizaboni, Gibraltaru, Kanah, Napolju in Palermu. Razen v Kanah, so nas, kadar smo stopili na kopno, povsod nadlegovali razcapani pobalini s kričanjem: "Dajte! Dajte!" in nam na vse mogoče načine kazali, da so lačni in bi radi jedli. Na cestah (zlasti v Lizaboni) so pristopale k nam ženske z otroki v naročju (pri so jim bile usehle) in kazale, da so jim dojenčki gladni. Po večini so bile nedvomno beračice po poklicu, oblečene in izurjene za svoj beraški posel, toda celo kot take so delale slab vtis na človeka.

"V Jugoslaviji bo bržkone še huje," sem rekel.

Proti jutru trinajstega maja smo zapluli vzdolž obale jugoslovanske Dalmacije z njenimi otočki in svetlimi mesteci, ležečimi po vrsti na obrežju, in polagoma sem se pričel čutiti boljše. Sam ne vem, zakaj. Nemara zato, ker so bili grčki na obali tako zelo podobni južnokaliifornijskim brdom od San Pedra do San Diega, kjer sem bival več let zapovrstjo. Morda pa tudi zato, ker je bilo Jadransko morje mnogo bolj sinje in ljubko od Sredozemskega.

Toda celo v takem razpoloženju sem bil kaj malo pripravljen za Dubrovnik ali Raguso, kakor ga imenujejo Italijani. Ko smo se mu bližali, je bil z ladje videti nenaraven. "Kakor pozornica, opremljena za igro," je pripomnila Stella. In neki drugi Američan, ki je slonel poleg nje na ograji, je dejal: "Človek bi pričakoval, da se bo vsak trenutek prikazal izza ozadja trop igralcev in zapel ono: 'Iz vesele smo vasi'..."

Parnik se je za tri ure ustavil in odšli smo na suho. Tukaj nas niso nadlegovali berači. Nekaj mladih fantov na izkrevališču je bilo malone prav tako razcapanih, kakor so bili dečki v Palermu, toda niti sledu lakote ali bolehavosti ni bilo opaziti na njih. Usta so jim bila pretegnjena malone do ušes. Zobje so jim bili beli in močni. V obraz so bili zagoreli. Kodri razmršenih temnih las so jim viseli na modre oči.

Stella je ponudila nekomu teh razcapancev nekaj drobiža. On jo je začuden pogledal. "Zašto?" je vprašal. Pojasnil sem fantu v hrvaščini (ki sem jo na svoje začudenje pričel mahoma s prav majhno težavo lomiti), da mu hoče moja žena podariti nekaj drobiža. Dečku se je namrgodil obraz. Dejal je: "Hvala ti, ljuba! Ne prosim miloščine!" Nato so se mu pa, kakor da se je iznenada nečesa domislil, mlade od solca zagorele poteze razjasnile. "Če želite biti z gospo prijazna in dobra do mene," je zajeljal, "mi izvolite dati kako ameriško svaljico, če jo imate."

(Dalje prihodnjič.)

PISATELJ MILČINSKI UMRL

Komaj se je zaprl grob za Antonom Funtkom, že je neizprosna smrt vnovič segla med slovenske pisatelje in pobrala enega najpopularnejših — Frana Milčinskega. Še pred kratkim je "Jutro" priobčilo listek pod priljubljeno šifro Fr. Z. V tem svojem pisanju se je neusahljiv humorist Fridolin Zolna dobrodušno kakor vedno norčeval iz svoje bolezn, iz zdravniških nasvetov, pa še iz marsičske drugega. Nihče ne bi slutil, da se za njim že skriva najneizprosnejša med vsemi — Smrt.

Fran Milčinski se že nekaj časa ni nič kaj dobro počutil. 24. oktobra opoldan pa mu je nenadno postalo slabo, poklicali so zdravnika, ki je ugotovil možgansko kap in odredil prevoz v bolnico. Nezvestnega so prepehali v bolnico, vendar mu ni bilo pomoči: Kmalu po drugi uri je Fran Milčinski podlegel poslednjemu udarcu svoje usode.

Fridolina Zolna ni več! Trpka boleost bo marsikomur stisnila srce. Zdi se nam, da je smrt človeka, ki je svojim bližnjim dajal toliko vedrine, veselja in humorja, tragičnejša od smrti onega, ki je gledal v svet mrko in zamišljeno; da je večja groza, umreti smeje nego umreti resignirano, v topi pripravljenosti melanholikov. In Fridolin Zolna je bil eden redkih, ki s svojimi spisi vzdržujejo, goje in razvijajo tisto malo humorja, kar ga sploh imamo Slovenci. Njegov humor je bil včasih segav in ironično zaostren, a vedno blagodejen: puščice, ki so prihajale iz njegovega spretnega peresa, niso nikdar in nikjer zapuščale raz. Satira Frana Milčinskega je živirala iz njegove plemenite in vseskozi dobrodušne narave, iz srca, ki je razumelo človeške slabosti in iz razuma, ki je spoznaval, da človek ni nepopravljivo bitje. Kot poklicni sodnik in pozneje advokat je imel Milčinski mnogo stikov z ljudmi, ki se love v svojih protislovljih in otepaajo pregreh in napak; njegov bistri pripovedniški talent je iz teh doživljanj ustvarjal zdaj vesele, zdaj bolj žalostne, čisto ironično podrtane življenjske podobe in z njimi bogatil književno zakladnico naše besede. Bil je pisatelj povprečnega slovenskega človeka: malomeščana, uradnika predvsem; razumel ga je v vseh prilogah in nezdah, po dobrih in slabih straneh, razumel, se mu smehljaj in smejal, ponorčeval in — vse odpuštil, vse obdal s svojim iskrenim občutjem simpatije do našega malega človeka in njegovega malega sveta.

Fran Milčinski pa ni zapisan v naši književnosti samo kot Fridolin Zolna, kot humorist, ki ima sorodnega edinole v Radu Murniku in v nobenem drugem. Fran Milčinski je bil tudi izbozen mladinski pisatelj, pa dramatik in pripovednik z izrazito moralno vzgojno tendenco. Mjmo tega se je zlasti v mlajših letih pridno uveljavljal kot pravniški pisatelj in posebej še kot priznani specialist za mladinsko sodstvo, ki je imelo v Milčinskem prvega pionirja ne samo na slovenskih tleh, marveč sploh v Avstriji. Tudi iz te panoge je mimo literarnih spisov, predvsem povesti "Ptčiki brez gnezda," zapustil vrsto odličnih, znanstveno tehtnih spisov, ki so izhajali v domačih in delno nemških pravnih in pedagoških časopisih.

Ne vemo, v čem bi mu dali prednost: v vseh panogah, kjer se je udeleževal, je bil Milčinski cel mož. Kot humorist, kot pisec imenitnih pravljic za mladino (in nič manj odličnih za odrasle), kot avtor dramatskih iger, kot podlistkar, kot novelist in kot juristični pisatelj je Milčinski ostavil za seboj trajne brazde in v tem hipu ni niti mogoče točno označiti, kaj in kdo nam je bil on, ki je zdaj za večno sklopil oči in se zavrnil v svet, kamor ne sega komedija in in tragedija človeškega življenja.

Fridolina Zolna ni več, to čutimo vsi; za njim bo zazijala nova vrzel v listih, ki so ga ponosno šteli med svoje sotrudnike in njegov glas, živ glas, se ne bo več slišal iz ljubljanskega radia, kjer je v zadnjem času pogosto čital svoje sestavke. Z Milčinskim je zapustila ljubljansko družbo markantna osebnost, slovenska književnost

je izgubila mnogostranskega in nadarjenega pripovednika, naš narod pa vrlega človeka, plemenito srce.

Vsi, ki smo ga poznali, bomo Franu Milčinskemu ohranili tako blag spomin, kakor ga bodo še znanem ohranili njegovi spisi.

Fran Milčinski se je rodil 3. decembra 1867 v Ložu na Notranjskem. Gimnazijo je dovršil v Ljubljani, pravo pa na Dunaju. Leta 1890 je stopil v Ljubljani v sodno prakso, bil nekaj časa sodnik v Idriji, od leta 1897. do leta 1920. pa v Ljubljani, nazadnje kot sodnik višjega deželnega sodišča. Leta 1920. je postal svetnik pri Stolu sedmorice v Zagrebu. Nato se je bil upokojiti in se je posvetil advokaturi.

Kakor smo omenili že zgoraj, je kot sodnik veljal za specialista v mladinskem sodstvu. Oddelek za zaščito mladine pri ljubljanskem sodišču, ki ga je Milčinski ustanovil in vodil, je bil prvi te vrste v tedanji Avstriji. Njegove spise iz te panoge so objavili "Pedagoški letopis," "Slovenski pravnik," "Popotnik," Zabavna knjižnica "Matice Slovenske" ter drugi časopisi in zborniki. Literarno je sodeloval v "Ljubljanskem Zvonu," "Slovanu" in v drugih mesečnikih, v dnevniki "Slovenski Narod" in "Jutru" — V knjigah so izšli tile njegovi literarni spisi: "Igračke" (1909), "Muhoborec" (1912), "Drobiž" (1921), "Gospod Fridolin Zolna in njegova družina" (1923), "Tokraj in onkraj Sotle ter tam preko" (1925) kot humoristično-satirični spisi. Dalje: "Pravljice" (1911), "Tolovaj Mataj in druge slovenske pravljice" (1917), "Zgodbe kraljeviča Marka." Dramatski spisi: "Iz devete dežele," "Kjer ljubezen tam Bog," "Volkašin," "Mogočni prstan." Večji pripovedni spisi: "Zločinci" (1912) in "Ptčiki brez gnezda" (1917). Gradiva, ki je razmetano po raznih listih, je toliko, da bi z njim napolnili cele knjige.

Bil je tudi kot pisatelj priden delavec in njegovo pero ni mirovalo vse do smrti. Kot človek je bil dober in vesel, tesno navezan na svojo rodbino in povsod dobrodošel družabnik. (Po "Jutru.")

DOPISI

(Nadaljevanje iz 5. strani)
nobenega glavnega uradnika nepoštenosti, samo cena se mi na vsak način zdi previsoka za sedanje čase.

(Kar se tiče bonda glavnega tajnika, je postalo brezpredmetno, ker je poroška družba zopet odobrila bond za njega, kot je razvidno iz poročila predsednika glavnega porotnega odbora, ki je priobčeno v današnji izdaji. Dotični del dopisa je izpuščen, ker položaj, katerega obravnava, več ne obstoja. Upam, da sobrat Vogrich proti temu ne bo imel ugovora. Op. ured.)

K sklepu ponovno pozivljamo članstvo društva Danica, št. 124 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo glavne letne seje v nedeljo 11. decembra. — Pozdrav vsem glavnim uradnikom in vsemu članstvu JSKJ ter vesele božične praznike, srečno novo leto in več prosperitete v bodočnosti vsem!

Za društvo Danica, št. 124 JSKJ:

Matt Vogrich.

Slickville, Pa.

Pozivljamo člane in članice društva "Rožmarin," št. 143 J. S. K. J., da se gotovo udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 11. decembra. Kot je vsemu znano, bo to glavna ali letna seja in bo treba na tej seji voliti društveni odbor za leto 1933. Kdor izmed članov našega društva se te seje ne bo udeležil, naj bo pripravljen, da se postopalo z njim po pravilih; izveti so samo bolniki. Na tej seji se bo pokazalo, kdo je član

in kdo ni. Torej, na svidenje 11. decembra!

Joe Dovijak,
tajnik društva št. 143 JSKJ.

Uniontown, Pa.

Tem potom pozivljamo člane društva sv. Roka, št. 55 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo seje, ki se bo vršila v nedeljo 11. decembra točno ob dveh popoldne v hrvaški dvorani na Franklin St. Član našega društva, ki se omenjene seje ne udeleži in nima zato tehtnega vzroka, plača 50 centov v društveno blagajno. Na tej seji bo med drugimi važnimi zadevami na dnevnem redu tudi volitev društvenega odbora za leto 1933. Radi tega je potrebno, da so na tej seji navzoči vsi člani. Člani, ki kaj dolgujejo na asesmentu, so prošeni, da poravnajo svoje dolgeve do 20. decembra, ker ne moremo več plačevati iz blagajne, ki je prazna. Izpraznili smo jo za tiste, ki ne plačujejo. Zdal pa ne bomo za nikogar več plačevali, ker nimamo odkod vzeti. Vsak naj si to zapomni in vpoštevaj. In še enkrat pozivljamo vse člane, da pridejo na sejo 11. decembra.

Joseph Sintich,
zapisnikar društva št. 55 JSKJ.

Pittsburgh, Pa.

Tem potom obveščam članice društva Marije Vnebovzete, št. 182 JSKJ, da se bo naša glavna ali letna seja vršila v nedeljo 4. decembra ob dveh popoldne v Slovenskem domu na 57. cesti. Vse članice so prošene, da se te seje zanesljivo udeležijo, kajti na tej seji bomo volile društveni odbor za prihodnje leto, obenem pa bo na dnevnem redu več drugih važnih zadev v korist društva in Jednote. Torej, na svidenje 4. decembra!

S sestrskim pozdravom,
Mary Čadonič,
tajnica društva št. 182 JSKJ.

Reading, Pa.

Tem potom pozivljamo članstvo društva sv. Jurija, št. 61 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila 10. decembra. Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da član, ki se ne udeleži glavne seje 10. decembra, plača \$1.00 v društveno blagajno. Izveti so člani na belniški listi in tisti, ki istočasno delajo.

Z bratskim pozdravom,
Anton Jaklič,
tajnik društva št. 61 JSKJ.

Indianapolis, Ind.

Članstvu društva sv. Jožefa, št. 45 JSKJ, naznanjam, da se bo naša letna seja vršila v nedeljo 11. decembra in se bo pričela točno ob eni uri popoldne. Asesment se bo začel porabiti o polu ene (12:30). Seja se bo vršila v stari šoli. Na tej seji se bo volil društveni odbor za leto 1933 in rešiti bo treba še več drugih važnih reči. Član našega društva, ki izostane od te seje brez važnega vzroka, plača \$1.00 v društveno blagajno.

Vse tiste, ki kaj dolgujejo za asesment, prosim, da poravnajo vsaj do 25. decembra, da bo mogoče knjige urediti. — Z bratskim pozdravom,

Anton Ule,
tajnik društva št. 45 JSKJ.

Brooklyn, N. Y.

Mnogo sem že čital protestov in protiprotestov radi graditve jednotnega urada. Naše društvo sv. Peter, št. 50 JSKJ, v Brooklynu, N. Y., je pri zadnji mesečni seji v mesecu novembru sklenilo in priporočalo, da ni umestno se ozirati na proteste.

Ker je konvencija najvišja oblast v naši organizaciji in delegati iste so zastopniki društev in večina delegatov se je izrazila naj se zida; proti je bilo samo 16 glasov. Kakor se vidi, ima onih 16 glasov večjo veljavo, kakor večina, ki je glasovala za graditev.

Pišejo, naj se štedi na denarju, ne vidijo pa, ali nečejo videti, da je že čez \$4.000 izdatkov za zemljo, katero se je kupilo v ta namen po konvenciji. Ako bi se ustavila graditev jednotnega urada bo teh \$4.000 ležalo mrtvo brez obresti; vrhu tega se bo moralo pa še davek plačevati od kupljenega zemljišča. Kje so delegati 14. konvencije? Naj se oglasijo!

Naše društvo se strinja in podpira dopis društva Triglav, št. 144 JSKJ, v Detroitu, Mich., kakor tudi drugih društev, katera so za graditev, da se jednotin urad zgradi na Elyju, Minn., kakor je zaključila zadnja konvencija. — Bratski pozdrav!

Za društvo sv. Peter, št. 50 JSKJ: Joseph Skrabe, predsednik; Valentine Orehek, tajnik; G. Tassotti, blagajnik.
(Društveni pečat.)

Cleveland, O.

Človek bi tako rad napisal kaj lepega v sedanjem času, pa ne moremo, pri najboljši volji ni mogoče, če hočemo resnico zapisati. Kako naj pišemo lepe reči, ko že piha mrzla krog vraga, a kurjave nimamo, ker denarja nimamo. Kako lepo pisati, če imajo čevlji dva izhoda, pa denarja ni za nove kupiti. Kako vendar bomo zadovoljni, če so hlače dobile odprtino, kjer so po navadi zadelane. In tako bi lahko naštel še celo vrsto vseh mogočih potreb, katere nam ubijejo veselje, da ne moremo niti zapisati, še manj pa povedati kaj lepega.

Je resnica, da jemljade nič ne pomagajo, niti najmanj ne spremenijo na bistvu; in če se smejemo vsej tej mizeriji, je še bolj nevarno, kakor če vlečemo obraze v kisle gube.

Najbolje je, da človek pokaže na zunaj, kar čuti v srcu; čemu bi gojili hinavščino, ko vsak želi človeka, ki je odkritosrčen vselej, pa naj si bo kadar ima, pa povedati dobro ali zlo. Kdo naj zameri tistemu, ki je v sedanjih dneh vesel in če ima povod za vesel biti? Tistemu se ni treba klovna igrati, in če mu ravno tak poklic diši, naj se temu primerno obleče, da se ga pozna, nam spada.

Sedaj je lovska sezona odprta, nevarno je hoditi na lov v medvedovemu kožuho, lahko te kateri pinhe v imenu kosma-

tinca. Zadnjič sem čital poročilo, da prvi dan lovskega pohoda je padlo več lovev kot zajcev. Ako bo šlo tako naglo naprej, lahko izdihnemo nalaho no "mir vam bodi," zajcem pa lahke pete.

Zveza ohijskih društev bo imela prihodnjo sejo v S. N. Domu na St. Clair Ave., dne 4. decembra ob 2. uri popoldne. Vabljeni so vsi zastopniki in zastopnice kakor tudi glavni uradniki, da se polnoštevilno udeležijo, kakor tudi članstvo, kogar zanima organizacija, saj te seje se obdržujejo le izključno za dobrobit JSKJ.

V upanju, da ni še nobeden padel na poljanah zajčje bitke od onih, ki ste bili na zadnji seji, vam kličem: Na svidenje!

Za federacijo:

Ivan Kapelj, tajnik.

ZA BOŽIČ

DENARNE POŠILJKE

Brez vsake izgube za pošiljatelje pošiljamo mi denar v stari kraj že med 13 let čeno in zanesljivo, v dinarjih, dolarjih itd.

\$ 3.00	170 dinarjev	\$ 5.70	100 hr.
5.00	300 dinarjev	11.20	200 hr.
10.00	610 dinarjev	16.40	300 hr.
20.00	1.250 dinarjev	26.75	500 hr.
50.00	3.250 dinarjev	52.50	1.000 hr.

Pri večjih zneskih sorazmeren popust.

KOLEDARČEK

Vsak rojak, ki bo poslal denar v stari kraj za Božič, bo dobil zastojničen slovenski žepni koledarček za leto 1933.

POTGOVANJE V DOMOVINO
Ako ste namenjeni v stari kraj, pišite nam po Vozni red najboljših parnikov in druge informacije. Pošljemo jih zastonj.

LEO ZAKRAJSEK
GENERAL TRAVEL SERVICE
1359 Second Ave., New York, N. Y.

TISKOVINE

od najmanjše do največje za
DRUŠTVA
in posameznike
izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna.

Ameriška Domovina
6117 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO

GLAS NARODA

NAJSTAREJŠI NEODVISNI
SLOVENSKE DNEVNIK
V AMERIKI

je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donaja vsakdanje svetovne novosti, najboljša izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in prevode romanov najboljših pisateljev.

Poslajte \$1.00

in prideli ga bomo pošiljati.

Vsa pisma naslovite na:
GLAS NARODA

216 W. 18th St., New York, N. Y.

EDINA SLOV. BANKA V ZEDINJENIH DRŽAVAH JE

North American Trust banka

6131 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

Ima premoženja skoro \$6,000,000.00

Jemlje denar na hranilne vloge iz vseh delov Zedinjenih držav in tudi iz Kanade in od drugod.

Kadar pošiljate denar v stari domovino, ali kam drugam, pošljite ga potom tega varnega in zanesljivega denarnega zavoda, ki ima izvrstne zveze z vsemi bankami sveta.

Ta slovenska banka ima \$200,000.00 osnovnega kapitala in \$280,000.00 rezerve, kar garantira hranilne vloge vlagateljem.

Priporočamo vam v naročitev

AMERIŠKI DRUŽINSKI KOLEDAR

letnik 1933

Bogata vsebina. Fine ilustracije. Obsega 224 strani
Cena 75 centov. Za v stari kraj 90 centov

Kupite ga pri lokalnih razprodajalcih, ali pa pišite na sledeči naslov:

PROLETAREC

3639 West 26th St.

Chicago, Ill.